

Reünistenvereniging

Nunc meminisse iuvat

Gymnasium ■ Beekvliet

Tempora Nostra juni 2024

I Tempora Nostra ■ 36ste jaargang, juni 2024

Inhoud

• Beekvliet bij de Tijd	4	• Tempora Nostra 25 jaar geleden	32
• Oud-Beekvliet(ers) in het nieuws	10	• NMI-prijswinnaar Jaap Achten: 'Neem jezelf niet te serieus'	36
• Jaarvergadering Nunc Meminisse Iuvat	22	• De mannen van Fruitcake: van klasgenoten tot collega's (al 20 jaar)	44
• Jan Lurinks legt uit: De Kalldrager	23	• De Sint-Lambertuskerk Gemonde viert 100-jarig bestaan. Thieu Lax was er 25 jaar dorpspastoor	46
• Wethouder Nino de Lange stopt weetjes in een koffertje	24	• In Memoriam Peer Verhoeven	48
• Hoe is het toch met...? Goos Udo, oud-docent tekenen, techniek en beeldende vorming?	26	• Personalia	50
• Rens Boot haalt met ludieke actie 10 mille op voor Serious Request	31	• Colofon	51

Tour de Beekvliet - fietsen & barbecueën

Reünistenvereniging NMI organiseert op **zondag 29 september** de **Tour de Beekvliet**: een fietstocht voor alle oud-Beekvlieters die van fietsen of wielrennen houden. Er worden **drie mooie fietsroutes** uitgezet: van ca. **35 km** (voor alle oud-Beekvlieters en alle soorten fietsen), ca. **75 km** en ca. **110 km** (wellicht meer voor wielrennende oud-Beekvlieters).

Kosten: het fietsen is gratis voor leden van NMI. Deelname aan de barbecue kost 10 euro.

Meer info en aanmelden op www.reunistenbeekvliet.nl/tourdebeekvliet
Wil je niet fietsen, maar meehelpen of mee barbecueën? Van harte welkom: zie de inschrijfsite voor de mogelijkheden!

Wij hopen velen van jullie te zien op zondag 29 september!

Namens het bestuur van reünistenvereniging NMI: Joris van der Cammen en Patrick van Aarle

Het programma:

- Ontvangst op Beekvliet met koffie en iets lekkers.
- Vertrek vanaf Beekvliet. Advies-starttijden: 110 km: ca. 11.00-11.30 uur, 75 km: ca. 12.00-12.30 uur, 35 km: ca. 13.30 uur
- Onderweg is er ergens een tussenstop.
- Doel: iedereen weer terug op Beekvliet rond 16.00-16.30 uur.
- Aldaar: napraten met een drankje en (voor de liefhebbers) een barbecue.

I Voorwoord voorjaar 2024

Beste leden van *Nunc Meminisse Iuvat* & lezers van *Tempora Nostra*,

'Ver' is het latijnse woord voor 'lente', maar die is nog 'ver' weg, als ik dit voorwoord schrijf. Mooi dat deze voorjaarsuitgave van *Tempora Nostra* een beter lentegevoel genereert. Bijvoorbeeld omdat oud-leerling Tristan Tulen als schermer gaat meedoen aan de Olympische Spelen in Parijs. Deze opsteker en nog veel meer

interessante wetenswaardigheden over Beekvlieters zijn te lezen in de (oud-) leerlingenrubriek.

Het is ook weer tijd voor een oud-NMI-prijswinnaar, nu eentje uit 2015. Geprikkeld door een 'verbale veeg uit de pan' van Patrick van Aarle schrijft Jaap Achten een boeiend relaas over zijn leven na Beekvliet.

Redactielid Mirjan Boot is op bezoek geweest bij oud-docent Goos Udo, die in 1993 Jan Lurinks opvolgde als tekendocent. Het is een kleurrijk interview geworden, waarin Goos met liefde vertelt over het belang van zijn 'kunstvak'. En dat elke generatie docenten met nieuwe tijdsverschijnselen te maken krijgt. Of die altijd gunstig zijn...?

Wie zijn toch de 'mannen van Fruitcake', die tijdens en na hun schooltijd samen zo veel hebben ondernomen voor Beekvliet en dat ook nu nog doen. Maarten van Rooij is doet verslag.

Jezelf vrijwillig laten opsluiten? Zoiets kan alleen maar als een ludieke actie

('serious request') bedoeld zijn. Oud-leerling Rens Boot (jawel, de zoon van...) wist er geld mee te verdienen voor het goede doel.

Écht serieus is het verhaal van Nino de Lange, die eind december 2023 is benoemd tot wethouder van Vught. Beekvliet legde, in zijn eigen woorden, de 'stabiele basis', niet alleen voor zijn werk maar ook voor zijn gezin. En dat leidde weer tot een 'Beekvlietbaby'...

Wat gebeurde er 25 jaar geleden op Beekvliet? Hoewel nog maar een kwart eeuw geleden, lijken het verhalen uit de prehistorie van de school. Uitbreiding met noodlokken, invoering van de Tweede Fase, tekort aan bevoegde docenten, zelfs een onvervulde vacature voor een classicus. Kees Quinten duikt in die geschiedenis.

Zoals gewoonlijk eindig ik 'klassiek', nu met een opzienbarende oudheidkundig nieuwsfeit. Onder de vulkanische as van de Vesuvius is recent een verkoolde papyrusrol gevonden. Met ingenieuze technieken is een deel leesbaar gemaakt en ontdekt hoe de laatste avond van Plato verlopen is... Over 2000 jaar zal ook *Tempora Nostra* onder een dikke laag stof liggen. Geniet er dus nu maar van. En dan helemaal tot slot een tekst uit het oude Pompeii, gekrast op een muur: *Ubique salutem! Gegroet, waar je ook bent!*

*Peter van Overbruggen,
redactievoorzitter Tempora Nostra*

I Beekvliet bij de Tijd

Ook in de eerste vier maanden van kalenderjaar 2024 gebeurde er weer van alles op Beekvliet. Naast een drukke lesperiode – met voor klas 1 t/m 4 vanwege de nieuwe semesterindeling de enige tussentijdse proefwerkweek eind januari – is dat ook altijd een periode met veel kleinere en grotere activiteiten op het gebied van cultuur, sport en wetenschap.

Door Patrick van Aarle

Een nieuwe traditie

2024 begon dinsdag na de Kerstvakantie meteen met een concert op school door de vijfdeklassers met muziek in hun examenpakket. Dat concert, dat zij zelf organiseren en muzikaal invullen, is een belangrijke 'oefensessie' voor het examenconcert in klas 6 en zorgde voor een lekkere start van het nieuwe jaar. Het eindexamenconcert van de 'muzikanten' vond op 19 februari voor het tweede jaar op rij plaats tijdens de Avond van de Kunsten in de Verkadefabriek in Den Bosch.

De bezoekers van deze avond keken eerst uitgebreid rond op de expositie van de examenwerken van de zesdeklassers met Kunst Beeldende Vormgeving – waarbij de makers hun individuele eindprojecten met titels als 'Echo's van Onbeantwoorde Vragen' en 'Dress to Impress' met verve toelichtten.

Het daaropvolgende concert was een prachtige mix van muziekstijlen en instrumenten en bestond niet alleen uit covers, maar ook uit zelf gecomponeerde stukken als 'Bury My Memories' en 'Learn to Love Me'. Het publiek genoot van een avond vol prachtige creaties en uitzonderlijke muzikale optredens en kijkt nu al uit naar de derde editie van wat we een nieuwe Beekvliettraditie mogen noemen.

Enkele examenkunstwerken op de expositie tijdens de Avond van de Kunsten.

Open Dag

Op 4 februari werden de leerlingen van groep 7 en 8 weer verwelkomd op de Open Dag, waarop na jaren verbouwing nu echt een volledig nieuwe school inclusief buitenterrein kon worden getoond. Het was een geslaagde dag

met veel bezoekers en een goede sfeer, die samen met de eerder gehouden Beekvliet Experiences en (nieuwe) 'Pre-gymnasium'-modules de potentiële nieuwe leerlingen ruim genoeg mogelijk bood om de Beekvliet-sfeer te proeven. Eind maart viel het aantal aanmeldingen van net boven de honderd daarom wel wat tegen, al is het altijd moeilijk om de oorzaken daarvan aan te wijzen. Aan het enthousiasme van het 'wervings-team' onder leiding van Joep Teulings en Annemiek Groeneveld kan het zeker niet gelegen hebben!

Concentratie, woningbouw en jappenkamp

Het Studium Generale (SG), met lezingen van interessante mensen van buiten de school, dat dit jaar door Daniëlle Schuijffel met verve weer op de kaart is gezet, kende een primeur met een SG-lezing voor klas 1. De oma van brugklasser Roef Cremers kwam op

Roef Cremers uit klas 1 met zijn oma, die kwam vertellen over haar ervaringen in Japanse concentratiekampen

11 maart een indrukwekkend verhaal vertellen over haar ervaringen als kind in Japanse concentratiekampen tijdens de Tweede Wereldoorlog. De brugklassers waren vol aandacht voor het indrukwekkende verhaal, een herinnering aan de kracht van overlevingsdrang en hoop in uitzichtloze situaties.

Een week later vertelde hoogleraar cognitieve psychologie Stefan van der Stigchel (Universiteit Utrecht), lid van de Jonge Academie van de KNAW en hoofd van het AttentionLab, aan de leerlingen van klas 4 en 5 hoe in dat lab wordt onderzocht hoe aandacht en visueel bewustzijn onze perceptie van de wereld beïnvloeden. Met behulp van enkele experimenten met de leerlingen zelf en refererend aan bijvoorbeeld hun veelvuldige gebruik van de mobiele telefoon, legde hij de leerlingen uit hoe concentratie en ons werkgeheugen precies werkt, gaf hij tips en bevestigde én ontkrachtte hij veelgehoorde 'feiten' over slaap en concentratie. Voor de leerlingen een zeer herkenbaar verhaal!

Op een oproepje via LinkedIn en Facebook naar oud-leerlingen om verbredingsmodules voor de onderbouwleerlingen aan te bieden, kwam veel en leuke respons. Het resulteerde op 7 maart in een bijzonder interessante workshop door oud-leerling Rogier Rombouts (examen 2006), zelf succesvol werkzaam als vastgoedontwikkelaar en in 2023 winnaar van de Vastgoedmarkt Young Talent Award. Vol overgave nam hij 18 leerlingen uit klas 1, 2 en 3 mee in de wereld van woningbouw- en projectontwikkeling en liet hij ze nadenken over toekomstige grote keuzes als de koop van een woning. Met veel creativiteit

maakten de leerlingen schetsplannen en moodboards voor een ontwikkellocatie. Ook in de toekomst maken we graag van de kennis en vaardigheden van onze oud-leerlingen gebruik om onderwerpen

'uit de echte wereld' voor onze leerlingen te presenteren. Goede ideeën zijn altijd welkom bij Riemke Ouwers – van Vught: r.ouwers@gymnasiumbeekvliet.nl

In duurzame zelf ontworpen kleding op de catwalk in de Blaula tijdens het Erasmus+-project

Op de catwalk

Van 25 februari tot 2 maart ontvingen 24 leerlingen uit klas 4 en 5 leeftijdgenoten uit Duitsland (Schwanewede) en Italië (Desanzano del Garda) voor het Erasmus+-project 'Sustainability awareness: the key to making the difference'. Het thema van de bijeenkomst op Beekvliet was 'Sustainable fashion'. Het werd een heel concreet project. Op de eerste dag deden de leerlingen veel kennis op over duurzaamheid in de kledingindustrie in het Fashion For Good-museum in Amsterdam en in de dagen erna gingen ze creatief aan de slag om van oude kleren nieuwe kledingstukken te ontwerpen, geholpen door de kennis die in workshops op school werd verdiept. Zelden hebben we vierde- en vijfdeklassers zo fanatiek in de weer gezien met schaar en naaimachine. Het eindresultaat werd op de laatste avond getoond aan ouders en belangstellenden op een heuse catwalk in de Blaula. Met sport, bowlen, een Erasmus-pubquiz en een geslaagde slotavond ontbrak ook het sociale aspect niet: er zijn weer vele Europese banden gesmeed!

taat werd op de laatste avond getoond aan ouders en belangstellenden op een heuse catwalk in de Blaula. Met sport, bowlen, een Erasmus-pubquiz en een geslaagde slotavond ontbrak ook het sociale aspect niet: er zijn weer vele Europese banden gesmeed!

Olympische prestaties

Geïnspireerd door oud-Beekvlieter Tristan Tulen (2009), die op de Olympische Spelen in Parijs zijn opwachting zal maken – zie o.a. de rubriek Personalia – waren in het voorjaar weer veel Beekvlieters sportief actief voor Olympic Moves, de landelijke schooltoernooien in een groot scala aan sporten. Beekvlieters (onder- en bovenbouw) deden mee met badminton, hockey, tennis, voetbal en basketbal. Twee teams, een badminton-recreatie-

team en een tennisteam, plaatsten zich voor de landelijke finaledag die op 7 juni op Papendal wordt gehouden in een olympische atmosfeer.

Het voorjaar is ook de tijd van de olympiades. Waar dat in het verleden vooral wedstrijden waren in de exacte(re) vakken, georganiseerd onder auspiciën van SLO, zijn er de laatste jaren steeds meer andere olympiades in opkomst,

en 5e bij Grieks – net niet voldoende voor een finaleplaats. Maar ze mag volgend jaar nog eens! Leuk detail is dat ze in de voetsporen treedt van haar docente Jessie Pelgrim die zelf als 17-jarige de vertaalwedstrijd Latijn won (die toen nog geen olympiade heette). Selma Vollenberg uit klas 6 presteerde bijzonder bij de filosofieolympiade. Zij won voor het tweede jaar op rij de derde prijs met haar essay, erg knap!

waaraan ook Beekvlieters deelnemen. Ook dit jaar (weer) met resultaten die hier niet onvermeld mogen blijven. Het leukste is misschien wel de bijzonder knappe prestatie van vijfdeklasser Séline Witlox bij de Klassieke Olympiaden, wedstrijden in het vertalen van Griekse en Latijnse teksten. In de halve finale, waarin ze het vooral tegen zesdeklassers opnam, werd zij 14e bij Latijn

Séline Witlox (klas 5) presteerde zeer goed bij de Klassieke Olympiaden.

Bij de natuur- en scheikundeolympiade plaatste een recordaantal Beekvlieters zich voor de tweede ronde: maar liefst 8 bij natuurkunde en 9 bij scheikunde, waar dat aantal meestal (ruim) onder de 5 ligt. Of enkelen van hen zich geplaatst

hebben voor de nationale finales, is op het moment van schrijven nog (net) niet bekend.

Dat weten we wel van derdeklassers Floris Smit (3B) en Lucas Duynisveld (3C) die zich bij de beste 24 van het land geplaatst hebben bij de IJSO, de juniorolympiade in biologie, natuur- en scheikunde. Eind juni strijden zij voor een van de zes plaatsen die recht geven op deelname aan de internationale IJSO in Roemenië.

Kjeld Zwitserloot (midden) en zijn teamgenoten, met hun gouden medaille van de EOES in Luxemburg

Kjeld Zwitserloot (klas 5), twee jaar geleden nationaal winnaar van die IJSO, zet zijn olympiade-carrière vrolijk voort: hij won, samen met zijn teamgenoten Robert Stepanyan (Trevianum Sittard) en Jochem Kistemaker (Stedelijk Gym Schiedam) eerst de nationale finale van de EOES (European Olympiad of Experimental Science), de practicum-

olympiade in de vakken biologie, natuur- en scheikunde. Op de internationale wedstrijd in Luxemburg, medio april, deden ze het zo mogelijk nog beter: in een veld van 46 topteams uit 24 Europese landen behaalden ze de tweede plaats en daarmee een gouden medaille. De (gedeeld) beste prestatie ooit van een Nederlands team in de historie van deze wedstrijd. Of, zoals Kjeld het in een interview verwoordde: "Voor het eerst ooit dat een Nederlands team alle Duitse teams – traditioneel de topfavorieten – heeft verslagen."

Nieuwe initiatieven

Ook op andere vlakken zijn in de afgelopen maanden enkele nieuwe initiatieven ontplooid. Economiedocent Chris van der Mooren begon met Dragons' Den als verbredingsactiviteit voor derdeklassers. De deelnemende groepjes werden uitgedaagd om een eigen product te bedenken dat ze – net als in het gelijknamige tv-programma – mochten pitchen voor een jury, in de hoop een (klein) startkapitaal te verwerven om het product ook daadwerkelijk 'op de markt' te brengen. Uiteindelijk kregen twee groepjes na hun pitch 50 respectievelijk 40 euro startkapitaal om hun product (een zeppakketje en een snoeppakketje) te realiseren en op de Open Dag te verkopen. Met succes: beide groepjes konden de verstrekte lening terugbetalen, één groepje hield er zelfs nog een kleine winst aan over. Een mooi initiatief om ondernemerschap al vroegtijdig onder de aandacht te brengen.

En docent Nederlands en oud-leerling Bram van Hulten (examen 2014) is druk bezig om op Beekvliet weer een actieve

Siem Swinkels uit klas 3 ontvangt het startkapitaal voor zijn Dragons' Den-groepje na ondertekening van een 'officieel' contract.

debatclub in het leven te roepen, net als in zijn eigen tijd als leerling het geval was. Meteen na de meivakantie vinden de selecties voor deze nieuwe club plaats; 24 enthousiaste vierdeklassers gaan daarvoor de verbale strijd aan.

Afscheid tijdens het schooljaar

In die debatclub zal Hans van Vorstenbosch (ICT-coördinator en voorheen TOA natuurkunde), nochtans ook een man van veel woorden, geen rol meer spelen. Na bijna 38 jaar op Beekvliet bereikte hij op 11 april de pensioengerechtigde leeftijd en dat betekende dat op woensdag 10 april afscheid van hem genomen werd. Dat gebeurde in een bijeenkomst die je kunt omschrijven als 'helemaal Hans': met veel toespraakjes van alle kanten – al hield Hans het zelf voor de afwisseling heel kort –, met veel muziek – onder andere van een band van leerlingen en oud-leerlingen die Hans voor de gelegenheid zelf had samenge-

steld en waarin hij het aandurfde om zelf de zang voor zijn rekening te nemen – en vooral ook: in een informele en zeer gezellige sfeer. Aan het eind van de middag kondigde Hans aan dat Beekvliet ondanks zijn pensionering zeker nog niet van hem af is: hij heeft een idee dat hij in zijn nu ruim beschikbare vrije tijd wil gaan uitwerken en waarin 'muziek', 'oud-Beekvlieters' en dus de reünistenvereniging een rol gaan spelen. Meer zeg ik daar nu nog niet over: dat kondigt Hans vast een keer aan in een van de volgende edities van Tempora Nostra...

Hans van Vorstenbosch krijgt een bloemetje van rector Carla Faassen tijdens zijn laatste lesdag op Beekvliet.

I Oud-Beekvliet(ers) in het nieuws

Regelmatig signaleert en ontvangt de redactie van Tempora Nostra nieuws van of over oud-Beekvlieters in berichten uit kranten, tijdschriften, via e-mails, van internetsites of social of andere media. Wil je ook iets melden, over anderen of jezelf? Stuur ons een mailtje: reunisten@gymnasiumbeekvliet.nl

Door Jolande van Erp en Peter van Overbruggen

Portret Marjan Smeulders (1991)

Microbioloog Marjan Smeulders is vrijwilliger bij twee klimaatactiegroepen. Ze woont in een woonboerderij. Het dagblad Trouw schetst een portret van haar.

Trok onlangs de beurs voor:

Een grijsgroene elektrische Kia Niro. We hebben heel lang een hybride auto gehad, maar ditmaal wilden we graag een volledig elektrische auto. [...] Ook hebben we extra zonnepanelen gekocht. Nu hebben we er ongeveer honderd. [...]

Zet geld opzij voor:

Een thuisbatterij. We hebben veel zonnepanelen [...]

Bespaart niet op:

Voedsel. We hebben lang geleden besloten dat we alles biologisch kopen, dat is vaak wat duurder. We hebben zelf ook een grote moestuin, dus we kunnen die uitgaven soms terugdringen door zelf groenten te kweken. [...]

Geeft geen cent uit aan:

Vliegvakanties. We zijn nog nooit met het hele gezin op vliegvakantie geweest. [...]

Werkt over vijf jaar:

Nog steeds als microbioloog en als docent op de universiteit. Ik houd me vooral bezig met water- en luchtzuivering. Onlangs ben ik begonnen met een

ander onderwerp, namelijk de afbraak van medicijnresten in afvalwater. Over vijf jaar ben ik daar waarschijnlijk nog steeds mee bezig. [...] Ik zal tot mijn pensioen aan de universiteit blijven werken. Maar klimaatactivist zal ik voor altijd blijven. Als je daar eenmaal mee bezig bent en voelt hoe serieus de dreiging is, kan je niet meer stoppen. Dat is ook de opdracht die we krijgen zodra we wetenschapper worden: dat we ons moeten inzetten voor de samenleving met de kennis die we opdoen. Ik vind dat je die opdracht heel serieus moet nemen.

Bron: Trouw 06-01-2024 – Ella Santhagens

Pathé-baas Jacques Hoendervangers (1989) ziet de toekomst van de bioscoop positief tegemoet

Met aantrekkelijke films en nieuwe concepten nemen bioscopen het op tegen de streamingdiensten. Jacques Hoendervangers legt uit hoe hij daarmee omgaat.

Het recordjaar 2019 (met films als The Lion King, Avengers: Endgame en Joker) is nog niet geëvenaard, maar na de coronapandemie trekt het bioscoopbezoek weer aan. [...] Dat is voor een groot deel te danken aan de ongekende 'Barbenheimer'-zomerhype waarbij de uitvinder van de atoombom en 's werelds beroemdste speelgoedpop gezamenlijk de bioscoopcrisis te lijf gingen. [...] En dankzij Wonka (612.000 bezoekers) gingen we ook tijdens de feestdagen boven verwachting veel naar het grote witte doek. Sterker nog: het was de best bezochte filmkerst sinds 2017, zegt een tevreden Jacques Hoendervangers. Hij is de ceo van Pathé Theatres BV, met dertig filmcomplexen en 253 zalen de grootste bioscoopketen van Nederland. "We zitten eindelijk weer op het goede spoor."

Hoe verklaart u de opmars?

"Het begint natuurlijk met aantrekkelijke films. Daar moet je soms mazzel mee hebben, zoals afgelopen zomer met Barbie en Oppenheimer. Dat daarmee in essentie twee totaal verschillende doelgroepen werden bediend, was gunstig. Iedereen in Nederland vond op z'n minst een van de twee leuk. En ze bleken ook elkaar te versterken. Verder hebben mensen tijdens corona bepaalde routines ontwikkeld. Het duurt even voordat je oude gewoonten als naar de bioscoop gaan weer terug hebt.

Maar we zien mensen in alle leeftijdscategorieën weer komen. [...]

In hoeverre zijn al die streamingdiensten als Netflix, Videoland en Disney+ nog concurrenten?

"Je zag in 2022 dat veel filmstudio's experimenterden. Sommige titels kwamen bijvoorbeeld exclusief uit op hun eigen streamingservice, of ze werden gelijktijdig daar en in de bioscoop gelanceerd. De meeste zijn gelukkig gaan inzien dat dit te weinig oplevert. Eerst een fatsoenlijke bioscooprelease blijkt toch de sleutel. [...] Ze kunnen prima naast elkaar bestaan." [...]

Kan het topjaar 2019, waarin alle Nederlandse bioscopen gezamenlijk bijna 348 miljoen euro verdienden, ooit worden geklopt?

"We zien nog voldoende groei, al zal het best even duren. Ik ben hoopvol. Als branche zijn we wel vaker doodverklaard. Toen bijvoorbeeld de televisie kwam, of de videoband en later streaming. En soms lever je daar wat op in, ja. Maar we zijn een innovatief

bedrijf, dus we gaan niet wachten tot we weer op 100 procent zitten. Er zijn in totaal wat minder bezoekers dan we voor corona gewend waren. Dan kun je harder aan bezoekers trekken, maar wat wij doen is nieuwe concepten bedenken om mensen naar onze bioscopen te leiden."

Welke initiatieven zijn er genomen?

'Naast bijvoorbeeld 4DX (met bewegingseffecten en weersimulaties zoals water-, wind- en mist- effecten) en extra grote lmax-doeken, hebben we bijvoorbeeld meer verstelbare relax-stoelen toegevoegd. Ook introduceerden we de luxe 'on demand'-privébioscoop waarbij je in een kleine ruimte voor maximaal vijf personen zelf een film mag uitzoeken. Ook kwamen meer gerelateerde activiteiten in en rond onze gebouwen met ruimte voor games en virtuele escaperooms. Interessant is ook het succes rond integraal in de bioscoop uitgezonden voorstellingen, concertregistraties van Taylor Swift en Beyoncé of zelfs een liveconcert van bijvoorbeeld Coldplay. Wij hebben dertig bioscopen en kunnen heel wat laten zien." [...]

Bron: Brabants Dagblad, 10-01-2024 – Gudo Tienhooven

Oud-Beekvlieters betrokken bij bouw racewagens op waterstof

Gymnasium Beekvliet kreeg donderdagmiddag 11 januari snel bezoek, namelijk de waterstof-raceauto van het Delftse studententeam Forze. In het kader van Studium Generale kwamen oud-leerlingen Yannes van der Pol (2019) en Maarten van den Haak (2021) naar Beekvliet om de

leerlingen te vertellen over Forze Hydrogen Racing.

(...) Het studententeam ontwerpt, bouwt, test en racet Forze racewagens op waterstof. De "Forze IX" moet met zijn topsnelheid van 300 kilometer per uur de strijd aangaan met Audi's en Lamborghini's op het circuit van Zandvoort, met water als enige uitstoot. De missie van Forze is het promoten van waterstoftechnologie bij het publiek door de potentie te laten zien in de motorsport. De klassen 4 en 5 kregen een presentatie

over waterstoftechniek en wat de studenten bij Forze Hydrogen Racing doen. "Een raceauto op waterstof is geen standaard product; we moeten veel zaken zelf maken en ontwikkelen, zoals software en onderdelen. Dat is complex en uitdagend," zegt Maarten van den Haak. (...)

"Ons doel met deze scholentour is om scholieren enthousiast te maken over duurzame techniek, de waterstoftransitie te promoten en te laten zien hoe leuk technische studies zijn," vertelt Yannes van der Pol. "Waterstof heeft enorm veel potentie als opslagmethode voor energie. Wij willen die potentie aantonen door normale benzine-auto's op het circuit te verslaan, en daarmee laten zien dat innovatie en duurzaamheid de toekomst zijn." Die missie brengt hen nu terug in Sint-Michielsgestel. "Het is heel leuk om hier weer terug te zijn, je herkent veel docenten nog en het brengt herinneringen terug. Hier is die interesse in techniek ook gegroeid."

Bron: Weekblad De Brug, 18 januari 2024

Eefje Janus (ex. 2009) helpt bij de KNVB de vrouwencompetitie commercieel verder

De kijkcijfers van de Champions League-wedstrijden van de Ajaxvrouwen schommelen rond de miljoen. (...)

De toename aan exposure voor het clubvoetbal van de vrouwen is dus enorm gebleken. Op voorhand verklaarde de KNVB het essentieel voor de verdere professionalisering van de Vrouwen Eredivisie dat een team de groepsfase van de Champions League

Eefje Janus

zou bereiken. Ajax zorgde voor die primeur. (...)

De belangrijkste winst voor het Nederlandse vrouwenvoetbal, zegt Eefje Janus van de KNVB, is dat de deelname van Ajax 'het verhaal van de eredivisie versterkt'. "Het geeft een nieuw perspectief. Het laat aan jonge meiden zien dat het kan: dat je via de eredivisie in de top van Europa kunt meedoen. Dat helpt om de doelgroep in zichzelf te laten geloven. Je kunt tegenwoordig de tv aanzetten en Champions League voor vrouwen zien; dat kon tot voor kort niet." Janus is acht maanden geleden in dienst getreden bij de bond om de vrouwencompetitie commercieel verder te helpen en de inkomsten te vergroten. "Over het algemeen geldt nog steeds, niet alleen in Nederland maar in heel Europa, dat vrouwenvoetbal geen winstgevend project is voor de korte termijn. Maar het perspectief voor de lange termijn is heel goed."

(...)

Janus noemt 'het mooi dat we ons nu met de Champions League kunnen afficheren'. Dat label van kwaliteit straalt volgens haar af op de hele eredivisie. Hoe zich dat concreet gaat uitbetalen, is nog

afwachten. Wordt de competitie aantrekkelijker voor buitenlandse trainers? Voor talentvolle speelsters om langer te blijven?

Een half jaar geleden is de KNVB van marketingstrategie veranderd en meer dan vroeger wordt benadrukt dat vrouwenvoetbal ook impact kan hebben buiten de lijnen. Janus: "Dan heb je het over gelijkwaardige kansen voor meiden. Dat is interessant voor het bedrijfsleven, maar wel in combinatie met goede prestaties. Anders loop je het risico dat mensen zeggen: 'Aardig dat jullie inzetten voor een maatschappelijk doel, maar het voetbal lijkt nergens op'. Daarom is de Champions League zo belangrijk." (...)

Bron: TROUW, dinsdag, 30 januari 2024 – Esther Scholten

Bram van Hulten (2014) en Ties de Theije schrijven een Bram-tas-Ties carnavalsnummer over woningnood

'Carnavaleske hoempapa met een kritische nood'. Zo beschrijft het Utrechtse duo hun nieuwe carnavalsnummer Meisje Voor De Hypotheek. [...] Over een onderwerp dat ons allemaal aangaat: de woningnood. En na de uitspraak van minister Hugo de Jonge ('Een rijke vriend, heb je daar al aan gedacht?') moesten ze daar wel een nummer over maken. Bram vertelt meer over het nummer.

Waarom moet dit nummer nou succesvol worden?

"We vonden het op de eerste hand belangrijk om weer met een maatschappijkritisch nummer te komen. In 2020 maakten we 'Trekker naar het Malieveld',

een ironische blik op de boerenprotesten destijds. Dat pakt mensen. Het is toch dat vleugje humor, dat mensen wat ontvankelijker zijn voor dit soort onderwerpen. We vonden het belangrijk om een - toch wel zwaar - onderwerp als dit in zo'n jasje te hijsen. En een carnavalsshit als deze kan ervoor zorgen dat mensen er weer over nadenken."

De woningnood, gaat jullie dat persoonlijk ook wat aan?

"Zeker weten. Ties en ik kennen elkaar als huisgenoten tijdens onze studententijd, terug in 2014 toen we beiden vanuit Brabant in Utrecht kwamen wonen. En nu, zo'n tien jaar later zitten we allebei nog in een huurhuis. Ik werk momenteel fulltime, maar mijn vriendin nog niet. Dan kom je niet zo makkelijk aan een koophuis van meerdere tonnen."

En, wat is jouw favoriete zin of stuk uit het nummer?

Ha, we zijn ontzettend blij hoe het nummer heeft uitgepakt. We verrasten onszelf ook op sommige vlakken, dat het dan plots leuk rijmde. Als ik zou moeten kiezen, dan zou ik toch zeggen: 'Door de makelaar, zijn wij nu een paar. De rente ligt vast voor dertig jaar.'

Na jullie vorige hit kan deze niet achterblijven ... of heb ik dat verkeerd?

Haha, dat zou leuk zijn! We hebben inmiddels een hele fanbase opgebouwd, bestaande uit onze vrienden en kennissenkring en de vele boeren die naar onze trekker-hit geluisterd hebben. Misschien maken we dit jaar wel ons debuut op het podium, je weet het nooit. Als het aanbod komt, dan staan we er zeker!

Bron: Brabants Dagblad 31-01-2024 - Christiaan de Paauw

Iris van Oosterhout (2016) haalt al wat mogelijk is uit het leven

Iris van Oosterhout uit Sint-Michielsgestel is geboren met een progressieve stofwisselingsziekte. Dat zorgt in haar geval voor extreme vermoeidheid en spierzwakte waardoor ze onder andere gebonden is aan een rolstoel. Ondanks deze beperkingen studeerde ze succesvol aan de universiteit van Tilburg, waar ze werkzaam is als docent familierecht. Ze haalt wat mogelijk is uit het leven en geniet met volle teugen van alles wat zij wél kan.

[...] De inmiddels 24-jarige Gestelse werd geboren met een stofwisselingsziekte. Normaal gesproken is een lichaam opgebouwd uit cellen waarin mitochondriën zitten die uit voeding energie halen. Bij Iris is daar iets dusdanig mis dat haar lichaam de voeding niet omzet in energie, wat voor minimale energie en spierzwakte zorgt. Dat laatste maakt dat ze onder andere aan een rolstoel gebonden is. Het is zeker niet het enige. Even een boodschap doen, zomaar een middag shoppen of onbekommerd naar een festival. Gezonde leeftijdsgenoten doen het zonder daar diep over na te denken. Dat is in het geval van Iris hele andere koek. Plannen en energie verdelen zijn toverwoorden. Ondanks dat alles zit de Gestelse jongedame beslist niet in een hoekje te treuren. Allesbehalve dat. "Na Gymnasium Beekvliet deed ik een bachelor en aansluitend master rechtsgeleerdheid aan de universiteit van Tilburg. Ik wilde eigenlijk kinderrecht worden, maar gedurende mijn studie kwam ik erachter dat het vak docent me ook heel erg aantrok", aldus Iris.

Ze volgde de studie met aanpassingen en hulp van studiegenoten veelal vanaf huis. Echter wel in de tijd die ervoor staat en ze rondde haar opleiding met goede cijfers af. Sterker nog. Ze slaagde cum laude voor haar master! "Toen er in mijn laatste jaar een vacature vrijkwam als docent familierecht heb ik daar succesvol op gesolliciteerd. Vanwege mijn ziekte werk ik drie dagen. Het voorbereidende docentenwerk doe ik thuis, maar de colleges geef ik uiteraard in Tilburg", vertelt ze.

Iris van Oosterhout ontvangt FJR-publicatieprijs 2023. Foto LinkedIn

Daarnaast deed ze onderzoek naar non-binariteit (...) en of dit juridisch erkend zou moeten worden. Een jaar geleden schreef ze daar een artikel over voor het Nederlands Juristen Blad (NJB). (...) Tot haar geluk werd haar werk 'Vrijheid, gelijkheid en non-binariteit' door de Vereniging voor Familie- en Jeugdrecht (FJR) in oktober 2023 beloond met de FJR-publicatieprijs. Het was niet de eerste keer dat ze in de prijzen viel. "Ik heb van de gemeente

Sint-Michielsgestel ooit een jeugdlintje gekregen omdat ik ambassadeur ben geweest van stichting Stofwisselkracht en actief was voor Energy4All. Beide stichtingen zetten zich in om meer bekendheid te geven aan stofwisselings-ziekten en zamelen met acties geld in voor onderzoek voor behandeling en/of genezing van metabole ziekten", vertelt Iris.

Hoewel ze het nog altijd heel belangrijk vindt dat er aandacht is voor metabole ziekte, de gevolgen en onderzoek, focust Iris zich intussen op andere dingen. "Ik ben nu bezig met een onderzoeksvoorstel voor promotieonderzoek over de gewone verblijfplaats in het internationaal privaatrecht. Ik hoop daar later mee te mogen beginnen. Dat onderzoek duurt minimaal vier jaar, dus daar heb ik dan nog wel even werk mee", lacht ze. Naast werk en onderzoek probeert ze energie over te houden voor andere leuke dingen zoals een bezoekje aan de bioscoop of theater. Iris tevreden: "Ik heb leuke vrienden en collega's en geniet van alles wat ik wél kan."

Bron: Weekblad De Brug, 15-02-2024 – Wendy van Lijssel

Victor Ijdens (2012) in indrukwekkende tv-serie

Oud-Beekvlieter Victor Ijdens speelt als een van de 10 topacteurs een rol in de EO-dramaserie De Joodse Raad. Als Piet Meerburg is hij een innemende en charmante corpsbal en niet-Joods. Hij weet niet of het instellen van de Joodse Raad een goede zaak is. Maar ziet Virrie, ondanks haar vader, wel zitten.

Victor Ijdens als Piet Meerburg. Bron: EO-site. De serie werd vanaf zondag 10 maart uitgezonden.

Zoon gijzelaar houdt 80 jaar later bij cederboom herinnering aan Kamp Beekvliet levend

Kees van Meel zat van 5 juni 1942 tot 27 april 1944 in Beekvliet gevangen. Tachtig jaar nadat zijn vader een inleiding hield bij de aanplant van een cederboom, staat zoon Pieter Jan aan de stam van de inmiddels massieve herinneringsboom. Om het verhaal van de gevangene in gijzelaarskamp Beekvliet in Sint-Michielsgestel levend te houden.

Op 5 juni 1942 om tien uur 's avonds stonden er drie Duitse soldaten bij Kees van Meel in Hilvarenbeek aan de voordeur: Sie sollen mitkommen. Op de vraag wat mee te nemen was het antwoord: Sie brauchen nicht so viel. Alma, de verloofde van Kees, bleef ongerust achter in het huis. (...) Gevaarlijk of niet, de bezetter pakte in die tijd de in hun ogen invloedrijke mensen op die anti-Duits waren. Zo kan het dat landbouwconsulent Van

Meel bij de Noordbrabantse Christelijke Boerenbond NCB tot de in totaal 1276 gijzelaars behoorde die in seminarie Beekvliet gegijzeld werden. (...) 'De brieven aan mijn moeder heb ik later gelezen, die schetsen een beeld van mijn vader én van het kamp.' (...)

Die brieven zijn 'fel en indringend'. (...) Hoe kwamen die brieven door de Duitse censuur? 'In het begin moesten ze in het Duits geschreven worden. Maar dat verwaterde na een tijdje. Bovendien werden er veel brieven uit het kamp gesmokkeld.' Ook zijn vader mocht zo nu en het kamp uit. Gevangenen keerden altijd terug, anders waren de consequenties voor de mede-gijzelaars. 'Mijn vader mocht voor zijn werk als landbouwconsulent wel eens naar Tilburg. Zonder begeleiding. Ja, dat duurde wel eens wat langer omdat hij langs zijn verloofde ging.' (...) Dat Kees van Meel een belangrijke rol in Beekvliet speelde wordt ook duidelijk bij zijn huwelijk. 'Mijn vader en moeder zouden eigenlijk in augustus 1942 trouwen. Dat werd uiteindelijk april 1944. Van zijn medegevangenen kreeg hij nog een felicitatiekaart.' (...) Maar er was ook vertier. Kees van Meel en politicus Hans Linthorst Homan hadden het idee opgevat om in 1943 met Pasen eieren te verstoppen. 'Je moest elkaar toch op een andere manier bezighouden', verklaart Pieter Jan. De zoektocht dreigde spaak te lopen omdat de bestelde eieren niet kwamen. 'Toen hebben de meeste gijzelaars hun eitje van het ontbijt beschikbaar gesteld.'

Bron: Brabants Dagblad, 2 maart 2024, door Jos van de Ven

Javaanse Surinamers op Beekvliet

Het voormalig kleinseminarie heeft ook andere bestemmingen gekend dan die als internaat voor priesterstudenten. In de oorlog als gijzelaarskamp, en na de sluiting van het kleinseminarie als opvanghuis voor Javanen. Er was veel weerstand tegen nieuwkomers, maar Gestel omarmde Javaanse Surinamers, aldus een artikel in het Brabants Dagblad: 'Dorp liet zich van goede kant zien'. Het voormalig seminarie 'Beekvliet' in Sint-Michielsgestel werd hun opvangplaats. Hier eindigde hun levensreis.

Enkel een koffer met wat persoonlijke spullen hadden ze bij zich, de Javaanse Surinamers die, vlak voor de Surinaamse onafhankelijkheid, in Sint-Michielsgestel arriveerden. De veelal oudere contractarbeiders vonden een nieuwe thuishaven op het Beekvliet-terrein in het dorp.

Sabine Ticheloven verdiepte zich in deze geschiedenis en schreef er een boek over: Samen op Beekvliet. De Javaanse Surinamers in Sint-Michielsgestel (1975-2017). (...) Ticheloven: 'Mijn

moeder was als vrijwilligster betrokken bij de opvang van de Surinamers in het voormalige seminarie Beekvliet, ze gaf er Nederlandse les. Als dank kreeg zij van de vrouwen kookles en leerde ze saotosoep maken. (...) Deze mensen zijn vanuit de ene kolonie, Nederlands-Indië, naar de andere, Suriname, verscheept en kwamen vervolgens tig jaren later naar Nederland. Terwijl de jongere Javaanse Surinamers in de daaropvolgende periode woningen in de regio kregen toegewezen, bleven veel ouderen achter op Beekvliet. Zij waren geboren op Java en op jonge leeftijd geronseld om in Suriname (na de afschaffing van de slavernij) op de plantages te gaan werken. Ze waren analfabeet en spraken alleen Javaans.

Bejaardenoord Nieuw Beekvliet

(...) 'In 1981 bood de overheid hen de mogelijkheid om terug te keren naar Java of Suriname, met behoud van hun AOW. Zo'n twintig oudere contractarbeiders maakten gebruik van die regeling. Ook weer met een koffer, waarschijnlijk wat beter gevuld na een langdurig verblijf op Beekvliet, in het gastvrije Sint-Michielsgestel.' Voor de Javaanse Surinamers die ervoor kozen om in Sint-Michielsgestel te blijven werd in 1988 Bejaardenoord Nieuw Beekvliet gebouwd, met zelfs een moskee in pandig. 'Dat was uniek voor Nederlandse begrippen. Uiteindelijk vonden de Javaans-Surinaamse bewoners hun laatste rustplaats op de begraafplaats in de Nieuwstraat in Sint-Michielsgestel.'

Feest 5-jarig bestaan bejaardenoord

Samen op Beekvliet. De Javaanse Surinamers in Sint-Michielsgestel (1975-2017) Uitgeverij: LM Publishers 128 pagina's € 24,50 Te bestellen via STICHJI (mail naar: stichji@gmail.com), de website van LM Publishers of bij Bol.com

Bron: Brabants Dagblad 5 maart 2024, door Willem Geurts

Gemengde gevoelens

Onlangs werd ik opmerkzaam gemaakt op een driedelig verhaal over Beekvliet, geplaatst door oud-leerling Piet Broeders op de site van het Brabants Historisch Informatiecentrum. Het was een uitvoerig en bijzonder lezenswaardig relaas over zijn tijd op het kleinseminarie (1948-1954). Omdat ik graag persoonlijk in contact wilde komen met hem, gaf ik het BHIC mijn gegevens, zodat de heer Broeders mij kon bereiken. Vervolgens ontving ik een bericht van hem, waarin hij koeltjes vaststelde dat Beekvliet hem destijds 'de toegang tot het staats-examen gymnasium' onthouden had. Ten onrechte, zo suggereert Broeders achteraf, een gegeven dat hij zo beleefd heeft tot aan de dag waarop hij promoveerde op een proefschrift Historische Cartografie.

Graag wil ik de lezers van Tempora Nostra laten delen in zijn schoolherinneringen. Zie de website van BHIC, onder 'herinneringen van dr. Piet Broeders'.

Leggen hobbykippen een PFAS-ei?

Dat vroeg men zich af in de buurt van grote chemische bedrijven (BD 13-3-2024). Reden voor oud-leerling Johan Verwiel (ex. 1967) om daarop te reageren met de vraag: "Zijn alle hobbykippen van Den Helder tot Maastricht nu verdacht?"

De kranten, alle journaals en nieuwsberichten brachten rond half maart de jobstijding: eet vooral geen eieren van kippen die hobbymatig worden gehouden. Een te hoog gehalte aan PFAS zouden ze bevatten met alle nare gevolgen van dien. Wil je een veilig ei? Spoed u dan naar de grootgrutters voor het blijde ei, het biologische of scharrelei, het mais-ei of het vrije uitloopei. Fraaie benamingen voor de eieren van op de leg gefokte kippen die met honderden op een kluitje een treurig leven leiden. In de winter brandt licht in de megastallen zodat er gedurende die maanden nog flink wat eieren uit ze geperst worden. Na twee jaar rest een enkele reis per krat naar het slachthuis.

Bij het bericht op het nieuws waren in allerlei variaties opnames te zien van kippen die bij particulieren gehouden worden. Een binnenhok, een buitenren, het pluimvee pikt, tevreden tokkend, het gestrooide voer op. Mak en tam, ze eten uit de hand. Zo gaat het bij mij hier in de tuin en bij alle hobbykippenhouders. Ze krijgen hetzelfde basisvoer als bij de grote legbedrijven, maar daarnaast dagelijks nog wat extra's: graan, gebroken mais, zonnepitten, boekweit en ook het groenafval uit de keuken gaat naar deze vriendelijke en nuttige huisdieren. En in ruil daarvoor leggen ze een eitje.

Niks mis mee. Hoe gezond, circulair, mileu- en diervriendelijk wil je het hebben? Maar de NVWA (Nederlandse Voedsel- en Warenautoriteit) denkt daar anders over. Bij kippenhouders die onder de rook van chemische bedrijven wonen zijn verhoogde concentraties PFAS in de eieren gevonden. Lijkt me logisch, maar toch geen reden om dan maar in het hele land van Den Helder tot Maastricht de alarmklok te luiden?

Bron: Brabants Dagblad, 31 maart 2024 door Johan Verwiel, hobbykippenhouder Goirle

Corona sloeg in Brabant harder toe

Als gevolg van vuile lucht zijn mogelijk honderden mensen extra overleden aan het coronavirus. Dit effect is in Brabant en Limburg het sterkst, blijkt uit nieuw onderzoek van het RIVM. Oud-leerling Jos van de Sande (ex. 1972), eerder in TN aan het woord over Q-koorts, is niet verbaasd.

(...) Het RIVM vermoedde al in de begindagen van de pandemie dat corona harder toesloeg in gebieden met intensieve veehouderij en bijbehorende luchtvervuiling. In Oost-Brabant en Limburg lag het aantal besmettingen in april 2020 tien keer hoger dan in de rest van het land. Dat vormde de aanleiding voor het onderzoek.

'Op de een of andere manier lijken de luchtwegen van mensen het oosten van Brabant meer aangetast. Er zijn grote vraagtekens en die moeten weggenomen worden", zei Jos van de Sande, voormalig hoofd infectiebestrijdingen van GGD Hart van Brabant, destijds al. In Brabant en Limburg leven bijna 8 miljoen varkens, ongeveer twee derde

van het Nederlandse totaal, en 40 procent van alle geiten: 235.000. Samen herbergen de twee provincies ook ruim 43 miljoen kippen. Ook dat is 40 procent van het Nederlandse totaal. (...)

Bron: Eindhovens Dagblad, 4 april 2024, door Bart Gotink

Het krakkemikkige gaspitje van Maarten van Gestel (ex. 2013)

Trouw-redacteur Maarten van Gestel woont in een oud huurhuis, en is bang dat zich daar een stille klimaatramp voltrekt. Elke dag lekt daar namelijk zo'n liter onverbrand gas – lees: methaan – de lucht in. Hoe erg is dat?

In mijn oude keuken in mijn oude huurhuis staat een oud gasfornuis, waarvan de pitjes gebrekkig werken. Of het nu 's ochtends bij het koffiepotje op het vuur is, 's middags bij het bakken van een eitje of 's avonds bij het koken: drie van de vier pitjes gaan moeilijk aan. Bij een poging tot ontsteken komt het gas eruit, tikt het vonksysteemje welwillend, maar vat de pit vaak pas na vijf seconden vlam. En soms zelfs helemaal niet. (...) De zorg is als volgt. Gas dat brandt, brengt CO₂ in de lucht. Maar gas dat onverbrand de lucht instroomt, komt als methaan in de atmosfeer. Methaan is een veel sterker broeikasgas dan CO₂ – met wel tachtig keer het verwarmende effect in een periode van twintig jaar. (...) Zijn gebrekkige gaspitten in de keuken dan ook een onzichtbare klimaatramp in het klein? (...) Alle gasfornuizen en gasovens in de VS opgeteld, zijn met hun uitstoot

ongeveer even slecht voor het klimaat als een half miljoen auto's die op LPG rijden, stelt het onderzoek. (...)

Bron: Trouw, 8 april 2024, door Maarten van Gestel

Weer een boek over van Gogh...

Peter van Overbruggen overhandigt boekje 'Ik zag onze Vincent'

Nuenen is een Van Goghdorp, met een vernieuwd, uitgebreid museum. Daar werd een nieuw boek over Van Gogh gepresenteerd: 'Ik zag onze Vincent'. Het boekje bevat 54 schilderijtjes van Theo Rooijackers, die het leven van Vincent kleurrijk weergeven, speciaal gericht op millennials. De teksten zijn van Van Goghkenner Ton de Brouwer. De eindredactie was in handen van Peter van Overbruggen, die de eerste boekjes aanbood aan de dames van de museumwinkel van Van Gogh Village Museum Nuenen.

Bron: Lokale Omroep Nuenen, 13 april 2024 / Uitgeverij Lecturis

Tristan Tulen (ex. 2009) gaat meedoen aan de Olympische Spelen

(...) Met veel moeite had Tristan Tulen een tijdje terug vier toegangskaartjes weten te bemachtigen voor het degen-schermtornooi tijdens de Olympische Spelen van Parijs. Twee daarvan waren voor de Bossche schermer zelf en zijn broer Rafaël bestemd. Ze zitten straks echter niet op de tribune, maar staan in de zaal. Tristan als deelnemer (voor de eerste keer), Rafaël als z'n coach. (...)

Bron: Brabants Dagblad, 28 april 2024, door Max van der Put

De Nederlandse schermer greep zijn laatste kans op het kwalificatietoernooi in Luxemburg.

Tulen haalde met de degen de finale in Luxemburg. Daarin rekende de 32-jarige Brabander overtuigend af met de Portugees Miguel Frazão (15-6). Daardoor mag Tulen zijn hotel voor komende zomer in Parijs gaan boeken.

(...) De linkshandige Tulen debuteert in Parijs op de Spelen. Vorig jaar veroverde hij goud op de Europese Spelen en een jaar eerder werd hij tweede op het EK. (...) Het schermtoernooi gaat op 27 juli van start.

Bron: nu.nl

Peter-Paul Verbeek (ex. 1988), rector-magnificus UvA, weet niet met wie hij onderhandelt

'Studenten met gezichtsbedekking aan tafel'

Al dagen is de Universiteit van Amsterdam (UvA) het strijdtoneel van pro-Palestijnse demonstraties. Peter-Paul Verbeek, rector magnificus aan de UvA, reageert in Nieuwsuur op de gebeurtenissen op zijn universiteit. Hij zegt voortdurend in gesprek te zijn met demonstranten, maar van een deel blijkt hij niet te weten wie ze zijn omdat zij gezichtsbedekking dragen.

"Dat is echt een handicap in het gesprek", erkent de rector. Toch blijft hij

Screenshot Peter-Paul Verbeek bij Nieuwsuur

met deze groep in gesprek. "Het is ook heel belangrijk dat je probeert om te de-escaleren." Verbeek zegt dat de studenten met wie hij aan tafel denkt te zitten, betrokken zijn bij actiegroepen. Ook praat hij met een aantal UvA-docenten, zegt hij. Dat niet iedereen daarbij zijn gezicht laat zien, vindt de rector ingewikkeld. "Je verstaat elkaar moeilijk en het is gewoon heel belangrijk dat je weet met wie je in gesprek bent."

Bron: Nieuwsuur, NPO2, 10 mei 2024.

I Jaarvergadering Nunc Meminisse luvat

Op maandag 17 juni houdt Reünistenvereniging Nunc Meminisse luvat haar jaarvergadering op Gymnasium Beekvliet, Beekvlietstraat 4, Sint-Michielsgestel. Aanvang 20.30 uur. Dit is de enige kennisgeving.

Voor het verslag van de vorige jaarvergadering, van 13 juni 2023, verwijzen we u graag naar Tempora Nostra, editie 2023-3, ook te vinden op www.reunistenbeekvliet.nl/tn-2023.

Het bestuur van NMI

I Jan Lurinks legt uit: De Kalfdrager

Gedicht van Frank Valkenier
(uit bundel zonder titel, 1985)

goede herder

de moschoforos
gelijk een goede herder
het kalf geladen op
de schouders weet precies
wat hij te doen
heeft met zijn af-
gebroken handen
het kalf gelaten op
de schouders denkt
met tijdloos oog
laat het geschieden heer
ik weet het wel
hij weet niet wat
zij doen

De laatste dag van onze reis door Griekenland brengen we gedeeltelijk door in het Akropolismuseum in Athene. Daar heb ik een van de beelden vlug met viltstift op papier kunnen zetten. Weer thuis in Sint-Michielsgestel heb ik met behulp van Photoshop de schets wat gefatsoeneerd.

Het is de Moschophoros, de kalfdrager, ook wel goede herder genaamd. Het beeld is rond 560 v. C. gemaakt, vermoedelijk door beeldhouwer Phaidimos, de eerste Attische beeldhouwer die zijn werk signeerde.

Hiermee eindigt de serie Griekenland.

I Wethouder Nino de Lange stopt weetjes in een koffertje

Nino de Lange (examen 2013) is eind december benoemd tot wethouder van de gemeente Vught, waar hij sinds de laatste verkiezingen als fractievoorzitter voor PvdA-GroenLinks in de gemeenteraad zat. In het voorjaar van 2021 interviewde de redactie van Tempora Nostra hem al, toen als kersvers en jong gemeenteraadslid. Zijn recente benoeming, minder dan drie jaar na zijn entree in de raad, was voor de redactie een goede aanleiding om hem ditmaal zelf een bijdrage te laten schrijven.

Door Nino de Lange

“Een wethouder [...] heet wethouder omdat die zich aan de wet moet houden”. Zo wist staatssecretaris Van der Burg, van Justitie en Veiligheid in het kabinet Rutte IV, het mij feilloos uit te leggen. Hij als quote in het Nederlands Dagblad, ik als nieuwbakken wethouder in de gemeente Vught die toevallig die quote onder de ogen geschoven kreeg. Sommigen zouden hieruit de conclusie trekken dat iedereen daarmee dus wethouder is of in ieder geval zou moeten zijn. Maar ik niet, ik wist wel raad met dit advies. Het ging in het koffertje dat ik reeds sinds mijn twaalfde stelselmatig vulde met kennis, weetjes, hier en daar wat praktische tips, en de laatste tijd ook steeds vaker een levensles of twee.

Solide basis

Dit jaar is het elf jaar geleden dat ik eindexamen deed op Beekvliet. Mijn spreekwoordelijke koffertje moest toen wel bijna overlopen. Ik denk dat meer mensen zich erin zullen herkennen dat veel van die bagage langzaam is uitgepakt en vergeten. Toch, op een stabiele basis van de brede klassieke vorming waar Beekvliet de hoeksteen

Nino met zijn vrouw Laurien de Lange-Broeders (examen 2016) en dochter Lena

van vormde, landen nieuwe weetjes altijd zacht, in mijn ervaring. Nog even losstaand van hardnekkige kofferinhoud – zoals verzen Seneca of het feit dat Teddy Roosevelt als ‘Rough Rider’ altijd een polkadotsjaaltje droeg – die ik niet meer ga vergeten naar ik vrees. Het is de solide basis gebleken waarop ik verder heb mogen bouwen deze elf jaar.

En waren het niet de weetjes, dan wel de vaardigheden waar ik tot op de dag van vandaag nog veel aan heb. Ik mocht al eens eerder in dit blad mijn verhaal uit de doeken doen, toen als beginnend raadslid voor PvdA-GroenLinks. Daarin werd vooral benadrukt hoe graag ik dat wel niet had willen bereiken. Het moet in

schril contrast hebben gestaan met wat een jaargenoot hier eerder noemde het ‘existentieel nihilistisch niemandsland’ waarin je kunt dwalen op zoek naar een ‘levensdoel’. Dat was drie jaar geleden. Sinds die tijd heb ik mezelf in de echt mogen verbinden met een meisje dat ook op Beekvliet heeft gezeten en hebben we samen een echte ‘Beekvliet-baby’ mogen verwelkomen, al is dat met acht maanden natuurlijk nog moeilijk te zeggen.

Een uitdagend ambt

En ik ben dus gedemoveerd tot wethouder. De eerlijkheid gebiedt te zeggen dat de beginnend beleidsmedewerker op het Ministerie van Financiën, drie jaar geleden aan de voet van de carrièreladder staand, de laatste begrotingsstukken van het oranje lint voorzien voordat ze in dat andere koffertje verdwenen, dat misschien wel gehoopt, maar zeker niet verwacht had. Er had zich dan ook een klein tragedietje moeten ontfouwen voordat het zover was. Ik verzeker u, het betreft geen broedermoord, maar het is voor mijn zeer gewaardeerde voorganger natuurlijk niet leuk geweest het veld te moeten ruimen en voor mij als fractiegenoot, die nogal tegen hem opkeek als dé wethouder, evenmin. Begrijp me niet verkeerd, het is een hele eer en een erg uitdagend ambt, het wethouderschap. Ik mag mij eventjes ontfemen over energie en klimaat, cultuur, bestaanszekerheid en natuurlijk de inrichting van de openbare ruimte in Vught. Mocht u daar overigens klachten over hebben, dan kunt zich ongetwijfeld tot de redactie wenden voor mijn contactinformatie. Maar vergewis uzelf ervan, een wethouder houdt zich natuurlijk enkel aan de wet.

Nino (tweede van rechts) met (v.l.n.r.) Beekvliet-jaargenoten Felix Pijnenborgh, Laurens van Zandvoort, Michiel Hoornick en Hugo van der Heijden in 2018, ‘op een zeilboot bij Korfoe waar we bijna 40 graden aan het overhellen waren’.

Dubbele bodem

In mijn koffertje zit een dubbele bodem. Daaronder verstoppert zich de snuisterijen, curiositeiten en dierbare herinneringen waar ik niet meer van af zou willen. Ook hier is het Beekvliet wat de klok slaat. Hier is de basis gelegd voor mijn levenslange vriendschappen, interesses en hobby's, en hierdoor ben ik nog steeds niet uitgekeken op het mooie Rome. Natuurlijk is er ook daarna van alles gebeurd en heeft ook dat een plekje in de koffer. Ik ging zoals zovelen studeren, deed dat op drie plekken, woonde voor een ogenblik in het buitenland, en begon dus in de Rijksdienst. Dankbaar voor de mooie dingen sloot ik samen met de stap naar mijn nieuwe functie ook mijn jeugd af, heb ik voor mijzelf besloten. Volledig vanwege het nieuwe vaderschap overigens. Over dat andere -schap, dat van wethouder, kan ik u nog niet veel vertellen, daar ik pas kortgeleden in het ambt ben gezet en ik er nog veel in te leren heb. Maar in mijn koffertje is nog wat ruimte over, vermoed ik zomaar.

I Hoe is het toch met...?

Goos Udo, oud-docent tekenen, techniek en beeldende vorming

In het dorpje Gameren, op een steenworp afstand van Zaltbommel, woont de 69-jarige Goos Udo in een prachtig, neoklassiek monument. Zijn creativiteit komt helemaal tot zijn recht bij het opknappen van de woning. Hij is een self-made bouwvakker, die geniet van zijn pensioen na een loopbaan van 25 jaar als veelzijdig docent op Beekvliet.

Door Mirjan Boot

Hoe bent u als docent op Beekvliet terecht gekomen?

"Via de wachtgeldregeling vanuit OMO (Ons Middelbaar Onderwijs)," begint Gosewinus Udo te vertellen. "Ik ben als docent tekenen begonnen op 1 februari 1980 in Boxtel op het Jacob Roelandslyceum, waar ik 12,5 jaar les gegeven heb. De toenmalige rector Van Groningen heeft nog ontheffing van de dienstplicht aangevraagd voor mij. En daarnaast was ik op 1 augustus 1980 als tekendocent in Bussum aan het Willem de Zwijgercollege begonnen om vervolgens daar tien jaar les te gaan geven.

Echter vanwege het beleid van toenmalig minister van onderwijs, Wim Deetman, (red. invoering van de zogenaamde HOS-wet, Herziening Onderwijs Salarisstructuur) kreeg ik ontslag op beide scholen en kwam ik in de wachtgeldregeling. Om mijn gezin te onderhouden, ben ik een eigen bedrijf gestart in reclame en marketing. Zo heb ik nog in opdracht voor Libéma en Hüsstege gewerkt. Uiteindelijk kon ik nog in Waalwijk op het Dr. Mollercollege een paar uur lesgeven.

Toen mijn bedrijfje net begon te lopen,

Goos Udo bij één van zijn aquarellen

kreeg ik in 1993 de vraag via OMO om te solliciteren op de vacature van tekendocent op Beekvliet om Jan Lurinks op te volgen. Toen heb ik toch maar weer de beslissing genomen om volledig les te gaan geven en gekozen voor vastigheid. Ik wist niet waar ik terecht kwam. Zo'n fijne school!" stelt Goos enthousiast vast. "Niet oordelend, en iedereen stond op gelijke hoogte. Zo zat je bijvoorbeeld met z'n allen aan één tafel te lunchen. Het was allemaal zo goed uitgebalanceerd met bijvoorbeeld de extra verbeteringsweek aan het einde van het jaar, zodat leerlingen in kleine clubjes hun eigen prestaties konden

verbeteren. Dat is natuurlijk fantastisch en had ik nog nooit eerder meegemaakt op een school. Het feit dat Beekvliet klein was en zo goed georganiseerd, is nog een erfenis uit de seminarieperiode. Nu is het een OMO-school en moest er een management komen met allerlei regeltjes. Hierdoor is Beekvliet wel veranderd," constateert de oud-docent.

Heeft u nog herinneringen aan uw sollicitatiegesprek?

"Een sollicitatiegesprek met Arnold Wintjes (red. oud-rector) vergeet je niet. Ik kreeg te horen dat ik eigenlijk van de verkeerde kant van de Maas kwam (red. Nederlands Hervormde omgeving)," lacht Goos. De oud-docent kan zich na al die jaren nog in detail de kamer van Wintjes voor de geest halen. "Op een tafeltje stonden twee koloniale miniatuur kanonnen, die tegenwoordig helemaal fout zijn, samen met een Grieks beeldje, een stèle. En aan de muur hing een kaart geprikt met 'Geslaagt' erop gedrukt. Die humor kon ik wel waarderen."

Waarom koos u voor het vak tekendocent?

"Na de lagere school in Geldermalsen ging ik naar de HBS in Zaltbommel. Ik wilde aanvankelijk iets grafisch gaan doen, richting kunst en muziek. Ik heb een toelatingsexamen gedaan in Arnhem. Maar het toekomstperspectief voor de studenten was niet groot. We deden jaarlijks met 80 man toelatingseindexamen, maar ongeveer 40 mensen in Nederland zouden ervan kunnen leven. Toen dacht ik bij mezelf om toch maar mijn lesakte te gaan halen aan de ABV in Tilburg (Academie voor Beeldende Vorming). Een heel mooi gebouw destijds van Van den Broek

en Bakema in 'beton brut', zodat je de houtnerf van de bekisting nog in het beton ziet," merkt Goos op met een oog voor detail. "Maar eind jaren 70 was er weinig emplooi in het onderwijs en heb ik op de LTS nog maar mijn lasdiploma gehaald. Ondertussen kon ik in 1979 een paar uur les gaan geven op de Buys Ballotscholengemeenschap, het huidige Cambiumcollege in Zaltbommel. In de avonduren heb ik nog een jaar rechten gestudeerd aan de KUR (Kring van Utrechtse repetitoren) om zo breed mogelijk georiënteerd te zijn."

Naast docent tekenen bent u ook docent techniek geweest op Beekvliet.

"Ik ben in het lokaal van Jan Lurinks begonnen en pakte een beetje in zijn kielzog de lessen op. Het was een prettig lokaal op het noorderlicht, zodat je geen direct zonlicht had maar wel een constante kleurtemperatuur. Dat was perfect; een goed lokaal om onderwijs te geven en om leerlingen te laten visualiseren, zodat ze zich bewust zijn van wat ze zien. Achter in het lokaal was het gedeelte waar Anke Becker handenarbeid gaf. Met haar had ik een fijne samenwerking."

"Na de onderwijshervorming in 1993, de invoering van de Basisvorming, moest er een technieklokaal en -docent komen. Ik had een tweede graads akte techniek behaald om les te kunnen geven in de nieuw gebouwde ruimte, het Perystilium. Vanaf toen heb ik zo'n tien jaar alleen nog techniekles gegeven. We maakten een race-car of ik deelde de klas op in een soort fabriek met productieonderdelen om bijvoorbeeld een handgrijs te maken. In 2009 ben ik weer alleen tekenlessen gaan geven en ook het

eindexamen, omdat het vak Techniek voor mij het adagium van de brandweer werd: één hand voor de ladder en één hand voor de spuit," stelt de oud-docent vast. "Ik moest ook aan mezelf denken, want hoe kun je jezelf staande houden? Onder de noemer "Science" gingen toen Wim Haeck en Patrick van Aarle (red. beiden docent natuurkunde) samen met technisch onderwijsassistent Jack Duisters de lessen verzorgen voor klas 1 en 2 als vervanger van de lessen Techniek die ik gaf aan klas 3."

"Rond 2005 werd het vak Tekenen op Beekvliet een eindexamenvak samen met muziek en beeldende vorming. Daar heb ik vervolgens met Ruth Timmermans (red. vrouw van docent René Nass) en Nienke Toeter (red. huidige docente Beeldende Vormgeving) invulling aan gegeven. Je moest weer ontzettend in de materie duiken om het niveau omhoog te tillen, wat ik heel erg leuk vond." Trots vertelt Goos Udo dat een leerling, die het vak tekenen niet volgde maar er toch eindexamen in wilde doen, slaagde met een acht! "Dat geeft toch wel het 'materiaal' weer van de capaciteit van de Beekvlietleerlingen."

In 2017 ging u met pensioen. Viel het afscheid van Beekvliet u zwaar?

"Nou, met de nieuwbouwplannen van Beekvliet en al die mobieltjes in de klas waarvoor gebruiksrichtlijnen ontbraken, vond ik het eigenlijk wel prima om eerder met pensioen te gaan. Daarnaast had ik een klushuis gekocht. Dus nee, het afscheid viel me niet zwaar. Toch blijf ik nog steeds ideeën opdoen voor lesopdrachten als ik iets zie of ergens ben. Dat zit nog ergens diep van binnen," licht de oud-docent zijn vroegpensioen toe.

Via twee van zijn kinderen heeft Goos Udo toch nog een extra connectie met Beekvliet. "Mijn jongste dochter, Wieneke (eindexamen 2009), heeft ook op Beekvliet gezeten. Zij werkt nu in Brussel en heeft twee zoontjes. Onze oudste dochter Marjon woont ook in Brussel en doet regie bij Bruzz, de AT5 van Brussel zeg maar. Ze is daar ook stadsgids. En onze zoon Dirk is videoanalist bij PSV en werkt toevallig samen met oud-Beekvlieter Jasper Waalkens (trainer jeugd onder 16) en Tim Bosman, zoon van Wilma van Dartel (docente Frans op Beekvliet)."

Goos Udo bezig met het vervangen van de dakgoten en verrotte balken van zijn woonhuis

Een klushuis?

"Op 1 februari 2014 kochten mijn vrouw en ik dit huis, een klassiek monument. Het huis was in een deplorabele staat met lekkende dakgoten. Een klusproject waar ik wel raad mee wist samen met een goede kennis, dacht ik. Totdat er houtrot met boktor werd geconstateerd toen we de dakgoten gingen vernieuwen. We zijn een jaar lang bezig geweest om het hele dak op te krikken om vervolgens zijde voor zijde van het dak op te knappen. Dat was veel werk," verzucht

de oud-docent. "Mijn ervaring van de verbouwing van ons eerste huis kwam goed van pas," verklaart Goos zijn bouwvakkerskwaliteiten. "Daarna hebben we in het huis van alle schuiframen de klossen en touwen vervangen, omdat de ramen niet meer open konden. Later hebben we nog de gehele kap van de schuur gerepareerd en momenteel ben ik bezig de stenen traptreden te vervangen bij de voordeur."

Wat zijn zoal de dagelijkse bezigheden van een gepensioneerde docent?

"Ik schilder graag, voornamelijk landschappen in aquarel. Maar in 2010 ben ik bewust rigoureuus daarmee gestopt. Ik was bij vrienden en de één had vier meter schilderijen staan op zolder van zijn vader en de ander had ook een collectie gekregen. Toen dacht ik, dit wil ik mijn kinderen niet aandoen! Bovendien vroeg ik me af wat je nog toevoegt met je werk als je al zoveel landschappen hebt geschilderd? Maar schilderen is kijken en dat doe ik nog steeds. In je hoofd blijf je verdelingen maken, kleuren kiezen als je iets ziet en zo voelt het niet als een verlies," stelt Udo vast.

"Verder volg ik Franse conversatieles aan de Volksuniversiteit in Den Bosch," gaat Goos verder. "Ik ga niet echt op vakantie naar Frankrijk, maar na de uitstapjes van de derde klas naar Lille met de sectie Frans, heeft Lille een apart plekje in ons hart gekregen en ga ik met mijn vrouw daar nog regelmatig naar toe. Maar ik luister dan weer niet naar Franse chansons. Ik ben een jongen van de Amerikaanse folkmuziek: Bob Dylan, The Weavers, Pete Seeger. Ik ga dan ook geregeld naar de Verkadefabriek in Den

Poster tentoonstelling Hilma af Klint

Bosch naar de Blue Room sessies. Met muziek na 1975 heb ik helemaal niets. Verder heb ik veel muziek gespeeld. Ik speelde aanvankelijk contrabas, elektrische bas, gitaar en een 5-snaren banjo, maar nu nog alleen gitaar," meldt de pensionado. "Bij mijn afscheid op Beekvliet heb ik zelfs nog een stukje gespeeld. En dan ben ik natuurlijk nog druk met het huis!"

Wie is uw favoriete kunstenaar?

Goos denkt even na. "Vroeger bewonderde ik Rembrand van Rijn, Max Beckmann en Monet. Maar ook Willem de Koning vanwege het Amerikaanse in zijn werk: het grote, de action-painting. Daarentegen schilder ik zelf graag realistisch. Ik bezoek nog wel eens een museum of tentoonstelling, bijvoorbeeld van Albert Hoffmann, een belangrijk architect. Onlangs ben ik in Den Haag nog naar een tentoonstelling geweest van Hilma af Klint. Zij is de eerste abstracte vrouwelijke kunstenaar, nog voor Malevitsj en Mondriaan!" legt de voormalige docent uit. Een mooie abstracte affiche van deze tentoonstelling hangt prominent in zijn woonkamer. "En laatst ben ik in Zaltbommel naar de

voorstelling Diederick's Duel geweest van Diederick Ensink (oud-Beekvlieter). Hij heeft na Beekvliet het conservatorium gedaan en heeft nu een eigen theatershow, die waanzinnig goed is," vertelt Goos enthousiast. "Hij speelt piano, viool, drums, bas en dat doet ie op dezelfde manier als Ed Sheeran. Hij vertelt over zijn jeugd en zijn muziekopleiding. Het is een fantastische, leuke voorstelling! Ik heb hem aangeboden om wat voor hem te kunnen betekenen met zijn decor met ballonnen. Op Beekvliet heb ik namelijk ook regelmatig decors gemaakt met Lilian van Overbeek en Sofie van der Vleuten (beiden regisseuse, red.) voor het Beekvliettoneel in de Durpskerd in Berlicum.

Hoe breng je gevoel of liefde voor kunst over?

"Ik denk door museumbezoek," antwoordt de docent. "Met de brugklasleerlingen gingen we bijvoorbeeld op de fiets naar het bedrijf Würth in Den Bosch. De eigenaar van deze fabriek heeft een grote kunstcollectie die in de vestigingen tentoon wordt gesteld. En we zijn naar de Jeroen Boschtentoonstelling in het Noordbrabants Museum geweest." "Een kunstvak op school is belangrijk. Het heeft een geschiedenis, waardoor je leert wie de mens is. Het raakt aan zoveel aspecten van de mens: aan wie wij zijn, hoe we denken en acteren in de wereld. Los van de financiële waarde van het schilderij, van kunst, vormt dat in feite je bestaansrecht," besluit de oud-docent. "Dat is ook de reden dat als men bijvoorbeeld een bibliotheek van een volk bombardeert, daarmee in feite hun bestaansrecht wordt weggevaagd, alsof het niet bestaan heeft."

"Duo penotti" door Sjef Smolders (links) en Jan van Rijnsoever

Wat is uw leukste herinnering aan Beekvliet?

"We hebben veel leuke dingen gedaan. Maar het "duo-penotti-twee smaken in een pottie-conferencielied" van Sjef Smolders en Jan van Rijnsoever (red. oud-conrectoren) tijdens het 25-jarig jubileum van Arnold Wintjes (red. oud-rector), staat me het meest bij. Dat was zo gemakkelijk! Zij stonden als ware cabaretiers te zingen. En bij het slotdiner aan het einde van een schooljaar, hield Wintjes altijd een loflied op het afgelopen schooljaar met de hoogte- en dieptepunten. Zo hield hij bijvoorbeeld eens een exposé over de geruite broek van Harrie Puttiger (red. oud-docent klassieke talen)," herinnert Goos zich met een grote glimlach.

Met enige weemoed denkt de voormalige docent terug aan zijn Beekvliettijd. "Mijn vader was schooldirecteur dus ik was wel een beetje bekend met een schoolsfeer. Maar Beekvliet sloeg alles."

Met dank aan Goos Udo

I Rens Boot haalt met ludieke actie 10 mille op voor Serious Request 2023

Afgelopen december 2023 stond het Glazen Huis van Serious Request een week op de Grote Markt in Nijmegen. De radiomakers inspireerden daarmee studenten in Nijmegen om diverse acties te houden om geld in te zamelen voor de Stichting ALS Nederland.

Bestuursleden van Carolus Magnus tijdens hun radioshow. Links Rens Boot (2019). Foto: Johannes Fiebig (beeldredacteur Vox)

Zo lieten de bestuursleden en sociëteitscommissarissen van studentenvereniging Carolus Magnus, waaronder Rens Boot (eindexamenjaar 2019), zich die week voor langere tijd opsluiten. Maar liefst 28 uur lang kwamen ze hun zelfbenoemde Glazen Kroeghuis niet uit. Tijdens hun verblijf maakten ze een radio-uitzending, die exclusief te beluisteren was voor studentenleden, familie en vrienden.

Vele studenten kwamen naar De Kroeg om de bestuursleden aan te moedigen en geld te doneren. Diverse acties werden gehouden, zoals 'raad het geluid', 'voer een ludieke opdracht uit', liedjes aanvragen, een veiling en uiteraard werd de prijs voor een glas bier tijdelijk met 50 cent verhoogd. Uiteindelijk werd het streefbedrag van 10.000 euro ruim gehaald! Vol trots konden ze op vrijdag 22 december het mooie bedrag overhandigen aan de radiomakers in het Glazen Huis.

I Tempora Nostra 25 jaar geleden (1999)

Wat hield de gemoederen op Beekvliet 25 jaar geleden bezig? Kees Quinten duikt met enige regelmaat in de archieven van Tempora Nostra. Deze keer: lesgeven in noodlokalen, werkdruk docenten, toneeltraditie en Dies Natalis. "Een leraar is een acteur met requisieten."

Door Kees Quinten (examenjaar 1967)

Marc Kapteijns over lesgeven in noodlokalen: 'Het houten-hoofdgebouw'. Gelukkig werd dat vervangen door paradepaardje: stenen vleugel, technieklokaal en peristylum.

Toen in 1978 het nieuwe schoolgebouw klaar was, was het meteen al te klein. Geld voor nieuwbouw was er uiteraard niet en er werden noodlokalen neergezet die eenieder die in de jaren tussen 1978 en 1995 op Beekvliet zat, zich terdege zal herinneren.

Daar was allereerst de ligging: grenzend aan het basketbalveld waar tweemaal per 50 minuten een klas leerlingen gewapend met dertig basketballen naar toe trok en ook weer vandaan kwam. Minstens even erg was ook het feit dat de Beekvliet-tractor daar gestald werd: 's morgens moest hij zeker een kwartier warm draaien. Vervolgens waren daar de klimatologische omstandigheden: in het kort gezegd: in de zomer was het er snikheet, het zweet liep er letterlijk van je rug, en in de winter was het er ijskoud. Een van die lokalen was een lokaal Nederlands en ik heb er zeven jaar gezeten. Van collega Puttiger heb ik de titel van dit stukje geleend: het was een houten-hoofdgebouw want er werden belangrijke vakken gedoceerd: Latijn,

Nederlands, wiskunde enz. en het was van hout. Maar veel belangrijker was dat je er een houten hoofd van kreeg. Maar toen kwam de wet op de basisvorming en de school kreeg geld om een technieklokaal te bouwen en met wat eigen geld konden de noodlokalen worden vervangen door een nieuwe stenen vleugel die nu het paradepaardje van de school is: prachtige lokalen met dubbel glas en de verwarming zoemt er gezellig. Letterlijk het hoogtepunt vormt het prachtige peristylum, een overdekte, aan drie kanten ingesloten galerij met echte zuilen, voorzien van een lichtdoorlatende koepel.

Activiteiten tijdens Dies Natalis 1999

Activiteiten tijdens Dies Natalis 1999

In 'Beekvliet bij de tijd' houdt Mark Kapteijns de lezers op de hoogte van het dagelijks reilen en zeilen van Beekvliet.

De drukte op de open dag was niet bedrieglijk: 153 aspirant-brugklassers hebben zich aangemeld en zijn inmiddels ook aangenomen. Dat zullen wel zes klassen worden, iets wat al meer dan tien jaar niet meer is voorgekomen. De dies natalis van de school was ook dit jaar weer een groot succes. Groepen leerlingen zwermden uit over de omgeving om deel te nemen aan allerlei sportactiviteiten maar ook op school was het een drukte van belang; een groot aantal workshops van een cursus koken tot een les taekwondo. Een groep van zo'n twintig vierde- en vijfdeklassers heeft meegedaan aan de

THIMUN-week: The Hague International Model United Nations. Doel van deze bijeenkomst is het simuleren van de Verenigde Naties in New York. Het levert onze leerlingen een schat aan ervaring en contacten op.

Column rector Arnold Wintjes over lerarentekort: er zijn te weinig klassici, en afgestudeerden moderne talen willen geen les meer geven.

Er is een nieuwe onderwijs-cao en iedereen is tevreden... Alleen de eenzame rector die te maken heeft met waarneemvacatures op zijn school kan de slaap niet vatten. Hij zal morgen lesuitval moeten aankondigen want voor bijna alle vakken zijn er geen leraren meer te vinden. Nu kun je berusten in het bestaan van

de zogenaamde varkenscyclus: tekorten en overschotten wisselen elkaar af. Als er een tekort is gaan ze het vak weer studeren maar het duurt even voor 'het koren rijp is'. Als er overschot is gaat de animo snel over, maar zitten er nog wel een paar jaar te veel gegadigden in de pijplijn.

Als de werkdruk door leraren als hoog wordt ervaren dan ligt dat niet aan de cao, maar ofwel aan de realiteit van de werkelijk gemaakte uren ofwel aan de belasting van de activiteit zelf... Lesgeven is optreden; een leraar is een acteur met requisieten en hij blijft dat, wat ook de pedagogen aan puberteitspsychologie en zelfstandigheidstheorieën mogen verzinnen en uitdragen... Lesgeven is een belastende factor maar als zodanig niet nieuw. Vorige generaties leraren gaven minstens evenveel uren in de week... Lessen zijn in hun voor- en nawerk meer tijd gaan kosten. Dit heeft onder andere te maken met de regelmatig wisselende exameneisen en de andere didaktiek.

Tenslotte hoor je veel onderwijsgeven-den klagen over de buiten-klassikale eisen die er aan hen gesteld worden. Ouders hebben minder tijd en gelegenheid om hun kroost op te voeden en schuiven dat af op de school. Intussen blijft het lerarentekort nog wel even bestaan, zij het gevarieerd per school, per vak of per regio... Soms beperkt het zich tot de eerste-graads-docenten; het soort dat tot op heden werd opgeleid op de Universiteit of op de MO-B opleidingen. Aan classici, het vak dat alleen maar op de universiteit kan worden gevolgd, is al een duidelijk gebrek, overal... In de eerste-graads-sector zien we geen toeloop tot de opleidingen. Weinig mensen studeren

moderne vreemde talen aan de Universiteit en zij die deze talen studeren hebben van alles op het oog wat met communicatie en management te maken heeft maar niet met lesgeven. Kennelijk zijn de eigen ervaringen op de middelbare school niet van dien aard dat men geneigd is om voor dit beroep warm te lopen.

In de rubriek 'Het leven na Beekvliet' blikt Jonas Kramer (examenjaar 1992) terug op zijn ervaringen op Beekvliet en zijn studietijd.

Elke dag om kwart voor zeven op, dertien kilometer fietsen, om half negen slaperig in de banken wakker geschud worden door enthousiaste docenten, die kennelijk geen last hadden (lees: zeer bedreven fingerden) van de vroege ochtend. Vervolgens meestal tot het zevende uur lessen, en weer dertien kilometer naar huis fietsen, zes jaar lang, weer of geen weer. Dan ongeveer vanaf de vijfde regelmatig te laat, verslapen, bus gemist, lekke band, ongeluk gezien we moesten echt helpen, elk smoesje is wel eens, en niet altijd zonder succes, gebruikt. Consequentie: melden voor kwart over acht bij de conciërge.

Beekvliet lijkt zo achteraf beschouwd, synoniem voor orde en regelmaat. Maar er was wel degelijk meer dan dat. Zoals daar zijn het Beekvliet-lied, het eindeloos construeren van leesbare en begrijpelijke vertalingen van Latijnse en Griekse zinnen. Gymnastiek in dat schitterende blauw-witte Beekvliet sport tenue: Jongens lange mouwen en lange sokken, meisjes korte mouwen en korte sokken, het was zo oneerlijk verdeeld. En, wellicht het belangrijkste, de vriendschappen die gesloten werden, die in veel gevallen nog regelmatig garant staan voor een lange avond goeie gesprekken.

Toneeltraditie

Mei begint zo langzamerhand de traditio-nale Beekvliet toneelmaand te worden. Ook dit jaar trok het stuk Who is afraid of the big bad Hook weer drie avonden lang een volle zaal... de razendsnelle decor-wisselingen die er voor zorgden dat de

vele scènes toch één geheel vormden, de nagenoeg perfecte casting, het enthousiasme dat het spel uitstraalde, maakten het bijna twee uur durende stuk tot een ware belevenis.

Studiehuis van start

In september is ook op Beekvliet het studiehuis van start gegaan: de leerlingen van de vierde klassen zijn begonnen aan de zogenaamde Tweede Fase. In de praktijk komt het erop neer dat ze in meer vakken eindexamen moeten doen, dat ze meer dan vroeger zelfstandig met de stof bezig zijn en minder les krijgen. Voor zelfstandig werken, voorlopig dagelijks het derde en vijfde uur, heeft de school een provisorisch studiehuis ingericht: de aula doet dienst als stilteruimte en drie aanliggende lokalen zijn beschikbaar voor groepswork en projecten. In elke ruimte is een docent aanwezig die geen les geeft maar ondersteunt en begeleidt.

Who is afraid of big bad Hook?

I NMI-prijswinnaar Jaap Achten: 'Neem jezelf niet te serieus'

Sinds 2012 reikt de reünistenvereniging jaarlijks de NMI-prijs uit aan een net geslaagde Beekvliet-leerling. De prijs gaat altijd naar een leerling van wie iedereen tien jaar later op de reünie zal zeggen: 'Ja, die herinner ik me zeker nog!' Dit is alweer de vierde – jaarlijkse – aflevering van de rubriek waarin we de prijswinnaars, inmiddels een paar stappen verder in het leven, aan het woord laten. Tot nog toe was dat altijd een erg leuk, maar netjes geschreven artikel, waarin het vervolgverhaal van de voormalige prijswinnaar op gestructureerde wijze aan bod komt.

Ditmaal is de beurt aan Jaap Achten, de NMI-prijswinnaar van 2015. Zijn oud-docent en oud-mentor Patrick van Aarle, die het verzoek voor dit artikel bij hem neerlegde, dacht dat Jaap na negen jaar was veranderd van een 'boefje' in een veel serieuzere young professional met een uitdagende baan. Maar geef hem de ruimte in Tempora Nostra en hij blijkt nog geen spat veranderd...

Introductie

Lieve lezer van dit prachtige blad, Voor ik de diepte in duik, zal ik mezelf kort introduceren: Jaap Achten, 27 jaar oud en woonachtig in Amsterdam. Leerling van Beekvliet van 2009 tot 2015. Hieronder, op verzoek van Patrick van Aarle, een collectie foto's van de ontwikkeling van mijn fenotype van de brugklas tot nu.

Hoe kijk je terug op Beekvliet?

Na negen jaar krijg ik een belletje van een onbekend nummer. Of ik nog wist wie of dat hij was en dat het fijn zou zijn als ik een en ander op papier wilde zetten voor het zoveelste zomernummer van het reünistenblad van Beekvliet. Na hem gevraagd te hebben zich wat beter verstaanbaar te maken begreep ik uiteindelijk dat ik met Patrick van Aarle van doen had. Dat Eindhovense accent

Na een lange fietstocht naar Helvoirt (!), hadden zowel (v.l.n.r.) Tos (examen 2019), Huib (2015), ik én Gijs (2013) geen zin in een foto genomen door onze oma.

was tijdens mijn Beekvliettijd al lastig te verstaan, maar na negen jaar niet-Beekvliet bleek het een onmogelijke puzzel. Ik krijg een verbale veeg uit de pan; sommige dingen veranderen nooit.

In mijn studententijd heb ik kortstondig overwogen om een carrière als plussize model na te streven. Andere prioriteiten prevaleerden; het heeft niet zo mogen zijn.

Enfin, Patrick was vrij snel klaar met veges en stelt voor om een interview in te plannen. Kleine leraren worden groot en door gebrek aan tijd in zijn drukke decanenagenda besluiten we dat het een schriftelijk interview wordt. Hij stuurt mij de vragen en ik vul het formulier netjes in. Of ja, netjes, ik zorg er in ieder geval voor dat een persoonlijke Patrick-alinea niet ontbreekt en houd me verder keurig aan de afspraak.

De hierboven gekenschetste situatie staat symbool voor mijn tijd op Beekvliet: leraren die zichzelf meestal niet te serieus namen en, ondanks hun tirades, tegeltjeswijsheden schreven over de ongein die werd uitgehaald door hun leerlingen. Ik ben me ervan bewust dat ik dit beeld volledig geromantiseerd heb opgeslagen. Waarschijnlijk was het helemaal niet zo rooskleurig als ik nu

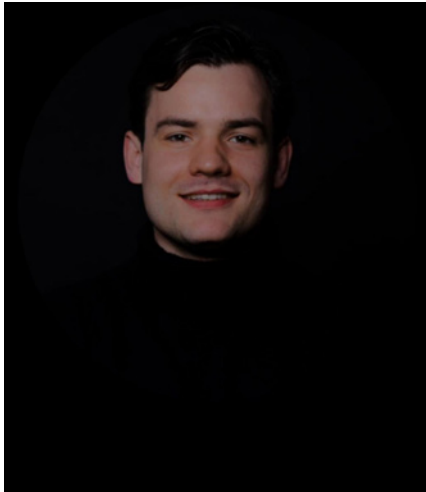
verwoord, maar ik heb er zelf altijd erg van genoten.

Naast het gebruikelijke kattenkwaad en de lol die ik daaraan beleefde, kan ik ook stellen dat ik dingen geleerd heb op Beekvliet. Van Piet Mellema heb ik meegekregen dat het eigenlijk niet uitmaakt of het waterstof, helium, lithium of beryllium is: scheikunde is en blijft gewoon een duffe bedoening. En nee, Piet, dat komt niet omdat je atomen en moleculen niet kunt zien. Ik vind het gewoon geenszins een geinig vak. Of, zoals je zelf in jouw filmpje op Youtube (Piet Mellema - Periodiek Systeem Der Elementen) zo mooi verwoordt: ik vind er geen flikker aan. Verder heeft Piet mij bijgebracht dat precisie in hoe je dingen opschrijft heel belangrijk is. Iets waar ik nog steeds dagelijks de vruchten van

pluk. In de tijd op Beekvliet vond ik dat minder fraai. Door notatiefouten steeds een 3,5 terugkrijgen op je proefwerken is voor niemand echt een feestje.

Lesje nederigheid

Naast inhoudelijke informatie heeft het reilen en zeilen van het middelbarescholieren bestaan mij ook gevormd tot de young urban professional die dit druilerige artikeltje aan het schrijven is. In de vijfde klas resulteerden de veelvuldige 3,5'en voor scheikunde in combinatie met een x-aantal 4'en voor wiskunde in een jaartje doubleren.

Een profielplaatje dat ik heden ten dage vaak gebruik voor zakelijke accounts zoals LinkedIn.

Hierdoor kwam ik bij mijn slimmere broertje Huib in de klas. Niet gehinderd door enige vorm van gêne dat hij steeds minimaal drie hele punten boven mijn cijfer scoorde, ging ik gezellig naast hem zitten in de klas bij natuurkunde. Toevallig was Patrick van Aarle daar docent. Patrick maakte er een sport van om het proefwerk precies zo

moelijk te maken, dat Huib een 8,8 behaalde. Ik vond het jammer dat hij de moeilijkheidsgraad niet wat vaker op mij afstemde, maar het behalen van meerdere 6'jes heeft mij een lesje nederigheid meegegeven. Ook dit is een les waar ik op dagelijkse basis profijt van heb. Zo kan ik nog wel even doorgaan, maar dat doe ik niet. Een van de onderdelen van de afspraak met Patrick is dat ik het kort en bondig houd. Om toch een beeld te geven van wat mij in die tijd bezig hield, spoel ik even door naar het begin van het einde van mijn zevende jaar op Gymnasium Beekvliet.

Het is 11 juni 2015, ik heug me deze dag nog als de dag van gisteren. Het zweet staat mij ruimschoots op het voorhoofd van opwinding dat het Beekvliet bestaan er bijna op zit. De destijds dominerende hete luchtstroom vanuit het zuidwesten en de opspelende spanning voor een eventueel negatief belletje zouden mij hier ook parten gespeeld kunnen hebben – dat weet ik niet meer zeker. Het betrof immers de herkansingsronde en twee keer negatief is in dit geval toch echt géén positief resultaat! Huib, mijn jongere edoch schooltechnisch ietwat getalenteerdere broertje was uiteraard in één keer geslaagd. De uitslag van de herkansingsronde kon voor mij nog wel eens een aantal zeer vervelende pesterijen opleveren. Niet van Huib overigens, daar is hij veel te vriendelijk voor. Er waren en zijn echter ook minder vriendelijke mensen in mijn leven, zoals Floris de Wit of Davide Hazenberg. Enfin, het was erg warm in Sint-Mit en de spanning was om te snijden.

Verlossende woord

Even later komt dan toch eindelijk het

Een willekeurige rugbyteamfoto in de brugklas; de één nam het serieuzer dan de ander.

verlossende woord: wéér aan het kortste eind getrokken met wiskunde B! Door onophoudelijk laks huishouden in de wiskundelessen stond ik een 4,0 gemiddeld voor mijn schoolexamens wiskunde B. Met een 7,0 was dit te redden, maar helaas heb ik zowel in de reguliere als in de herkansingsronde respectievelijk één en drie tienden laten liggen. En nu? Naar huis gaan, duim in je mond stoppen en huilen? Nee! Door een list van Gerard van Boekholt kon ik zowel in wiskunde B als wiskunde A eindexamen doen.

Ben jij een nietsnut die graag tot het laatste moment wacht met in beweging komen voor school? Wil je graag vóór je quarter-life crisis van de middelbare school af, maar wel een natuurwetenschappelijke vervolgstudie doen? Let dan goed op:

In het geval een leerling minimaal één schoolexamen in een vak heeft gedaan verwerft de leerling in kwestie hiermee

het recht om eindexamen te doen in dit vak. *(Zo werkt het toch niet echt, dus vermoedelijk hebben de jaren Jaaps geheugen wat vertroebeld – PvA, redactie)*

In mijn geval kwam dit neer op een schoolexamen wiskunde A, waardoor ik in de herkansingsronde niet alleen wiskunde B, maar ook wiskunde A heb gemaakt. Hier scoorde ik ruimschoots voldoende en hierdoor kon de vlag ook voor Jaap Achten uit die dag. Ik haast mij naar school om meneer Van Boekholt bezweet een lauwe fles wijn in de handen te drukken als dankbetuiging. Of Gerard hier blij mee was, kan ik me niet meer herinneren, maar voor mij is en blijft hij de grote held van mijn eindexamenjaar.

Mijn kinderfeestje aan het einde van de tweede klas, tevens het allereerste kinderfeestje van Floris de Wit (ook examen 2015) op Beekvliet.

Leerzame tijd nooit willen missen

Al met al kan ik stellen dat ik een leuke leerzame tijd heb gehad op Beekvliet die

Geïnspireerd door de Luxemburgreis in klas 4 ben ik in klas 5 met Werner Doesburg, Milo Collaris, Stephen Mc Kenzie en Floris de Wit de Ardennen ingetrokken voor een meerdaagse hike.

ik nooit had willen of kunnen missen. Zonder wrijving geen glans en zonder Beekvliet geen kans op verdere ontwikkeling. Ik zal hieronder braaf de andere door Patrick toegestuurde vragen beantwoorden, zodat de lezer een inkijkje krijgt in wat er van deze branie-schopper terecht is gekomen. Verder heb ik, wederom op verzoek van Patrick, een collectie van foto's verzameld om een beeld te geven van die prachtige tijd. Her en der heb ik wat gaten in de kennis opgevuld met wat pseudo-anekdotisch materiaal, maar dat mag de pret niet drukken.

Wat ben je daarna gaan doen?

Na Beekvliet ben ik naar Amsterdam verhuisd. Een lange tijd tegenover de Westertoren, die om het kwartier laat weten dat-ie er nog staat. Inmiddels ben ik als braaf burgertje ingetrokken bij mijn vriendin. Na een onstuimige periode van verbouwen en leven in het stof zijn we inmiddels gesetteld in ons appartement in Amsterdam Oud-West. Ik ben naar Amsterdam verhuisd om Science, Business and Innovation te gaan studeren. Een lekker vage breed ingestoken studie met een lange Engelse naam, wie wil dat nou niet op zijn 18e? Ik moet het de jongere Jaap meegeven, op je 18e is de prefrontale cortex nog zwaar onderontwikkeld en dan kun je het beste je kansen een beetje spreiden. Deze studie combineert technische innovaties vanuit de natuurwetenschappen met een bedrijfskundige invalshoek.

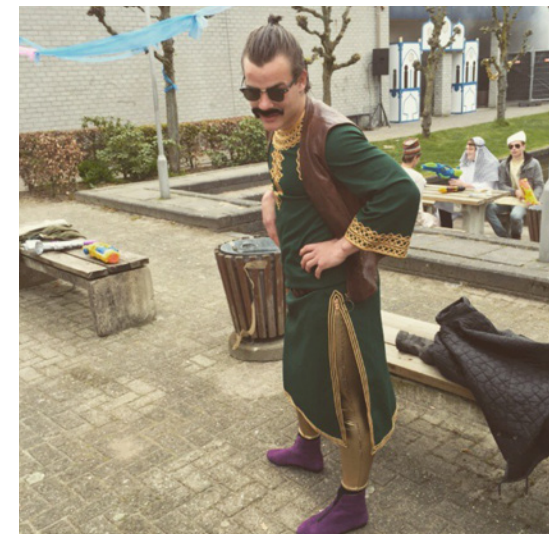

Slotstuk van mijn middelbareschooltijd: Beekvliet LSD 2015 - gehuld in een toepasselijk 1001-nachtkostuum.

Hysterisch hoongelach

Als je niet zo goed weet wat je wilt, is deze studie echt iets voor jou. Je leert over veel verschillende vakgebieden een beetje. Handig voor tijdens een borrel als je interessant wilt overkomen. Ik raad je echter wel aan om even af te tasten of er niet toevallig natuurkundigen of anderszins puristen aan tafel staan. In het verleden is het wel eens voorgekomen dat ik Loek Meijers of Milo Collaris deeltjesfysica heb proberen uit te leggen, met een Patrick van Aarle-waardige tirade als resultaat. Na de tirade viel mij vaak hysterisch hoongelach ten deeltjes. Fysiek deed dit mij geen pijn, maar mentaal was ik vaak gebroken! In retrospectief had ik misschien vanuit de middelbare school beter onderzoek moeten doen en direct een bepaalde discipline moeten kiezen. Wie zal het zeggen?

Na vier jaar ploeteren op de Vrije Universiteit te Amsterdam besloot ik dat het anders moest. Niet gegeneerd door mijn jeugdtrauma met wiskunde B besloot ik op basis van nieuw opgedane kennis tijdens mijn bachelor een schakeljaar econometrie in te gaan. Na een daverend succes volgde daarna de master en tot slot het bijbehorende feest om te vieren dat het me allemaal goed is afgegaan. Tijdens het afronden van mijn master heb ik mijn scriptie geschreven bij KPMG over het kwantificeren van overstromingsrisico. Hier heb ik een poging gedaan om te onderzoeken of per regio in de wereld een inschatting kan worden gemaakt voor de verwachte jaarlijkse overstromingskosten, zodat verzekeraars en herverzekeraars dit beter kunnen meenemen in de berekeningen voor hun reserves. Waarschijnlijk is het gros van

de lezers inmiddels ingedut. Ik vond het zelf wél een interessant onderwerp en uiteindelijk is de belangrijkste conclusie van een scriptie dat niemand deze ooit leest. Je kan dus maar beter zorgen dat je het zelf boeiend genoeg vindt. Bovendien raad ik de wat jongere lezer ten zeerste aan om je scriptie bij een bedrijf te schrijven, al is het maar omdat ze je ervoor betalen. KPMG vond het blijkbaar relevant genoeg en bood me naderhand een baan aan.

Tastbare output ontbrak

In de 2,5 jaar hierna heb ik verschillende rollen gehad bij KPMG. Eerst als risk consultant, waar ik voortbouwend op mijn scriptie voornamelijk betrokken ben geweest bij klimaatkwantificatie-opdrachten. Na driekwart jaar ben ik een post-master in Data Science gaan volgen bij JADS in Den Bosch, de data science academy van de gezamenlijke universiteiten van Tilburg en Eindhoven. Om te zorgen dat mijn werk beter aansloot bij mijn ontwikkelrichting ben ik kort

hierna geswitcht van afdeling om de rest van mijn KPMG-tijd te slijten als Business Intelligence consultant. In het kort komt het er op neer dat ik bedrijven hielp om slimmer met hun data om te gaan door het inzetten van modernere tooling. Hoewel ik hier veel nieuwe dingen leerde, merkte ik dat voor mij de tastbare output te veel ontbrak.

Sinds februari werk ik als Business Analyst in het commerciële team van Heineken Nederland. In deze nieuwe rol combineer ik mijn opgedane kennis tijdens mijn studies en bij KPMG om het salesteam te ondersteunen met inzichten vanuit de data. Hier is de output redelijk evident: bier. Bovendien

Lennard Zonneveld en Stephen Mc Kenzie (beiden examen 2014) helpen mij bij de verbouwing van het huis.

doe ik in het kader van 'know what you sell' regelmatig veldonderzoek om de output nog beter te begrijpen. In deze nieuwe rol kan ik mijn kwantitatieve achtergrond goed combineren met een commerciële en tastbare invalshoek,

superleuk! Zoals jullie lezen zit ik na een maand in dienst nog heerlijk op een roze wolk en dat is misschien maar goed ook.

Hoe ziet je leven er verder uit?

Naast werken doe ik nu niks. Het levenslustige luizenleven is mij niet onbekend. Na het oplopen van een rugbyblessure twee jaar geleden ben ik erachter gekomen dat leven zonder rugby een hoop tijd oplevert. Deze tijd heb ik het afgelopen jaar besteed aan het voltrekken van verschillende bouwprojecten in mijn huis. Tijdens mijn laatste project heb ik een stroomleiding aangelegd voor een inductiekookplaat: je moet er wat voor over hebben om onafhankelijkheid van Rusland te manifesteren! Zie onderstaand een aantal foto's uit het hoofdpijndossier van mijn vriendin.

Daarnaast ben ik vorig jaar in oktober, als verdere opvulling van het gapende gat dat rugby heeft achtergelaten, een avontuur aangegaan door een marathon te rennen. Het resultaat: met 3 uur en 49 minuten slechts twee minuten langzamer

dan Floris de Wit en 14 minuten sneller dan Werner Doesburg over de finish. Niet slecht, of zoals mevrouw Roefs zou zeggen: pas mal!

Naast hardlopen, werken en klussen hou ik er ook van om regelmatig op vakantie te gaan. Afgelopen winter heb ik de stoute schoenen aangetrokken en ben ik tegen het familiegevoel van het winterfeest in met vakantie gegaan naar

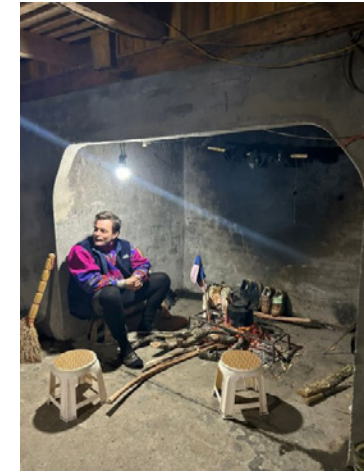

Vietnam. Oogluikend heb ik toegestaan dat mijn vriendin als metgezel met mij mee ging. We hebben soms gehuild, maar vooral veel gelachen. Hierboven een aantal foto's van mij op vakantie in Vietnam.

Ben je nog steeds een vrolijke goedlachse 'deugniet van de goede soort', of worden kleine jongetjes groot en serieus?

Ik heb een hekel aan mensen die zichzelf te serieus nemen. Theo Maassen zei ooit in een van zijn shows dat humor de hoogste kunstvorm is. Nu ben ik het niet geheel met hem eens, maar ik denk wel dat het leven een stuk gezelliger is als je het overgrote deel met een dikke klodder humor aanvliegt.

Dat gezegd hebbende is het uiteraard wel aan te raden om bij tijd en wijle zaken serieus aan te pakken. Bijvoorbeeld bij je examens, tentamens, sollicitaties en uiteraard in de liefde. Nu we toch bezig zijn maak ik graag gretig gebruik van dit moment om even wat mee te geven aan mensen die nóg jonger zijn dan ik. Laat je leven niet leiden door

Een inkijkje in een andere cultuur: Sapa op zijn mooist. Modder, mist en misère.

anderen. Als jij een doubleerjaar nodig hebt om te ontdekken wat je wil, de cortex aan de voorkant van je hoofd te ontwikkelen of gewoon nog even niet te studeren: lekker doen. Iedereen leert op zijn eigen tempo en wat is een jaar op een mensenleven?

Ik schrijf deze branie natuurlijk niet vrijwillig op. Patrick vond dat het stuk ook educatieve waarde moest hebben, vandaar deze passage. Het was me een waar genoegen om op Beekvliet te mogen rondlopen, de NMI-prijs in ontvangst te mogen nemen en tot slot dit langdradige zelf-gecentreerde verhaaltje op te mogen schrijven. Dank voor de mooie jaren en afhankelijk van wie of wat je bent allicht tot ziens!

Groetjes,
Jaap

DE MANNEN VAN FRUITCAKE

Van klasgenoten tot collega's

Mooie verhalen. Tempora Nostra heeft er al vele verteld, van oud-Beekvlitiers die er iets van hebben gemaakt. Ver weg in de wereld en dicht bij huis.

Door Maarten van Rooij (ex. 1979)

De mannen van Fruitcake vertellen zo'n verhaal. Ze zaten alle drie in dezelfde klas en zijn sinds Beekvliet samen bezig met het bouwen van websites. Hun webdevelopment-bedrijf Fruitcake bestaat inmiddels twintig jaar, met een kantoor in Sint-Oedenrode. Inderdaad, dicht bij huis.

Samen. Dat is het centrale thema bij Fruitcake. Het begon op school. Al snel hadden Barry van den Heuvel, Dirk Latijnhouwers en Luke Lathouwers (examenjaar 2005) elkaar gevonden. "Er was een groot ons-kent-ons gehalte, naast een soort van scheiding tussen de mensen op school, maar er was altijd waardering voor elkaar en iedereen ging goed met elkaar om. Dat paste ook wel bij wat Beekvliet was; kleinschalig, beschermend en veilig, waar iedereen de kans kreeg om te doen en te denken wat hij wilde om zich zo maximaal te kunnen ontwikkelen. De hele sfeer op Beekvliet was dat je gesteund werd bij dat wat je wilde."

Warme band met Beekvliet

"Wij hadden mevrouw Peters Rit als mentor, zes jaar lang. Die was top, we hadden een warme band met haar en dat staat eigenlijk wel symbool voor wat Beekvliet voor ons is. Patrick van Aarle, die maar een paar jaar ouder is dan

Barry

wij, geeft dat gevoel ook. Maar je had ook types die er de wind onder hadden, zoals Fenny de Kruijff van Frans, en Karel Ditvoorst (Latijn), die hielden er een ijzeren discipline op na", zegt Dirk met een gulle glimlach. "En met Hans van Vorstenbosch, IT, speelden we een kat-en-muisspel. We deden op de computer alles wat hij niet wilde en keken of hij het doorhad."

Barry: "We deden al veel samen als het ging om computers/techniek en we waren samen op stage geweest in Edinburgh, webdevelopment. Namens Beekvliet deden we mee aan ThinkQuest, een landelijke 'webstrijd' waarvoor je een educatieve website moest ontwikkelen. In de vierde klas wonnen we de eerste prijs met een website die als thema 'Reis door Griekenland' had!"

"In die tijd", vertelt Dirk, "werkten we al voor opdrachtgevers en hadden we naast school dus een bedrijfje. Toen we gingen studeren, bleef dat als bijbaan doorgaan en na onze studies hebben we het verder uitgebouwd. Nu werken we met 17 mensen in ons kantoor aan de Rooise Zoom aan websites, e-commerceprojecten en maatwerk softwareontwikkeling. We willen, net als Beekvliet dat doet en ons heeft meegegeven, hoge kwaliteit waarborgen

Links Dirk, rechts Luke

Rooise jongens maken een winnende website

SINT-OEDENRODE - De aanmoedigingsprijs die Luke Lathouwers, Dirk Latijnhouwers en Barry van den Heuvel vorig jaar wonnen met hun website voor hun reis door Griekenland, is nu de eerste prijs in hun categorie.

Door Gert van Adrichem-de Jong

De website moest educatief zijn en de deelnemers aan de wedstrijd moesten toegelaten worden door een coach. Dat waren de voorwaarden.

Een coach was snel gevonden. "Mijn moeder heeft met veel verstand van computers, maar wel van spelling en grammatica, en zij heeft ons geholpen", vertelt Dirk (18). Hij en zijn vriend Luke (18) zijn met een reis in het kader van de lessen KCT naar Griekenland geweest. Een educatief onderwerp was daarom snel gevonden. Het werd 'Ten reis door het oude Griekenland'.

Luke en Dirk wonnen in Sint-Oedenrode. Barry (17) is in Den Dungen. Ze zitten alle drie in het laatste jaar van gymnasium Beekvliet in Sint-Michielsgestel.

Op de middelbare school werd hun computerkennis wel wat versterkt, maar toch hebben ze het meeste opgeknoopt door zelf te proberen en te experimenteren.

Van het drieluik is Barry de programmeur, Luke maakte de layout en Dirk schreef de teksten. De achtergrondinformatie voor hun website komt voor een groot deel uit de mediabook van het gymnasium. "Heel veel hulp hebben we gekregen van onze mediabeleerders. Daar hebben we echt een boel aan gehad", vertelt Dirk.

Het feit dat Barry in Den Dungen woont, was bij het ontwerpen van de website geen bezwaar. "We waren elkaar natuurlijk op school, maar we hadden ook vaak contact via internet."

Het feit dat Barry in Den Dungen woont, was bij het ontwerpen van de website geen bezwaar. "We waren elkaar natuurlijk op school, maar we hadden ook vaak contact via internet."

Het feit dat Barry in Den Dungen woont, was bij het ontwerpen van de website geen bezwaar. "We waren elkaar natuurlijk op school, maar we hadden ook vaak contact via internet."

Het feit dat Barry in Den Dungen woont, was bij het ontwerpen van de website geen bezwaar. "We waren elkaar natuurlijk op school, maar we hadden ook vaak contact via internet."

Het feit dat Barry in Den Dungen woont, was bij het ontwerpen van de website geen bezwaar. "We waren elkaar natuurlijk op school, maar we hadden ook vaak contact via internet."

Barry van den Heuvel, Dirk Latijnhouwers en Luke Lathouwers, winnaars van de website-wedstrijd 'Thinkquest 2004'.

Ze hebben de eerste prijs in hun categorie. Om die prijs in ontvangst te nemen, reisden ze niet virtual - op 2 december naar Utrecht waar de jury hun werk had beoordeeld, onder andere voor de bijzondere lay-out. Na dit laatste gymnasiumjaar wil Dirk in Nijmegen gaan studeren voor plantkunde. Luke en Barry gaan zich alibi betrekken in elektronische Wetenschappen. Webdesign was voor hen een hobby.

Ze hebben de eerste prijs in hun categorie. Om die prijs in ontvangst te nemen, reisden ze niet virtual - op 2 december naar Utrecht waar de jury hun werk had beoordeeld, onder andere voor de bijzondere lay-out. Na dit laatste gymnasiumjaar wil Dirk in Nijmegen gaan studeren voor plantkunde. Luke en Barry gaan zich alibi betrekken in elektronische Wetenschappen. Webdesign was voor hen een hobby.

Ze hebben de eerste prijs in hun categorie. Om die prijs in ontvangst te nemen, reisden ze niet virtual - op 2 december naar Utrecht waar de jury hun werk had beoordeeld, onder andere voor de bijzondere lay-out. Na dit laatste gymnasiumjaar wil Dirk in Nijmegen gaan studeren voor plantkunde. Luke en Barry gaan zich alibi betrekken in elektronische Wetenschappen. Webdesign was voor hen een hobby.

Ze hebben de eerste prijs in hun categorie. Om die prijs in ontvangst te nemen, reisden ze niet virtual - op 2 december naar Utrecht waar de jury hun werk had beoordeeld, onder andere voor de bijzondere lay-out. Na dit laatste gymnasiumjaar wil Dirk in Nijmegen gaan studeren voor plantkunde. Luke en Barry gaan zich alibi betrekken in elektronische Wetenschappen. Webdesign was voor hen een hobby.

Ze hebben de eerste prijs in hun categorie. Om die prijs in ontvangst te nemen, reisden ze niet virtual - op 2 december naar Utrecht waar de jury hun werk had beoordeeld, onder andere voor de bijzondere lay-out. Na dit laatste gymnasiumjaar wil Dirk in Nijmegen gaan studeren voor plantkunde. Luke en Barry gaan zich alibi betrekken in elektronische Wetenschappen. Webdesign was voor hen een hobby.

Ze hebben de eerste prijs in hun categorie. Om die prijs in ontvangst te nemen, reisden ze niet virtual - op 2 december naar Utrecht waar de jury hun werk had beoordeeld, onder andere voor de bijzondere lay-out. Na dit laatste gymnasiumjaar wil Dirk in Nijmegen gaan studeren voor plantkunde. Luke en Barry gaan zich alibi betrekken in elektronische Wetenschappen. Webdesign was voor hen een hobby.

Ze hebben de eerste prijs in hun categorie. Om die prijs in ontvangst te nemen, reisden ze niet virtual - op 2 december naar Utrecht waar de jury hun werk had beoordeeld, onder andere voor de bijzondere lay-out. Na dit laatste gymnasiumjaar wil Dirk in Nijmegen gaan studeren voor plantkunde. Luke en Barry gaan zich alibi betrekken in elektronische Wetenschappen. Webdesign was voor hen een hobby.

Ze hebben de eerste prijs in hun categorie. Om die prijs in ontvangst te nemen, reisden ze niet virtual - op 2 december naar Utrecht waar de jury hun werk had beoordeeld, onder andere voor de bijzondere lay-out. Na dit laatste gymnasiumjaar wil Dirk in Nijmegen gaan studeren voor plantkunde. Luke en Barry gaan zich alibi betrekken in elektronische Wetenschappen. Webdesign was voor hen een hobby.

Dirk, Luke en Barry halen de krant met hun prijswinnende ontwerp. De foto is van Tom Aarts.

en mooie uitdagende projecten maken, waar iedereen blij van wordt, uiteraard ook de klant. En bij die klanten horen, naast grote bedrijven en organisaties zoals de KNLTB, ook Beekvliet en de Reünistenvereniging."

Met Fruitcake kwamen ze zo ook weer terug bij en op Beekvliet! "Beekvliet gaf ons een basis voor het leven," zegt Dirk met een grote glimlach, "daar hebben we elke dag plezier van."

I De Sint-Lambertuskerk Gemonde viert 100-jarig bestaan

De Sint-Lambertuskerk in Gemonde viert dit najaar het 100-jarig bestaan. Van 1971 t/m juni 1996 had deze kerk een Beekvliet-tintje in de persoon van oud-seminarist-leraar Thieu Lax als de Gemonde dorpspastoor, en wel een heel muzikale.

Door Mirjan Boot en Peter van Overbruggen

Naar aanleiding van het eeuwfeest wordt er in de weekenden van 14-15 en 21-22 september aanstaande in de kerk een expositie georganiseerd van mooie en oude foto's die een kijkje geven in het Rijke Roomse Leven van Gemonde. Ook worden de prachtige oude vaandels tentoongesteld. Verder is er uitleg over

Sint-Lambertuskerk. (foto: Ad Kuppens)

interessante objecten die in de Sint-Lambertuskerk te zien zijn, wordt er een postzegel uitgegeven met een afbeelding van de kerk, en zal een miniatuurexemplaar van de kerktoeren van de Sint-Lambertuskerk te koop aangeboden worden.

Pastoor Thieu Lax

Mathias Arnoldus Maria, ofwel Thieu Lax was nog een van de oud-Beekvlieters die zich geroepen voelde door het katholieke geloof. Thieu volgde in 1971 pastoor De Beer op in Gemonde en is daar vervolgens 25 jaar pastoor geweest. In 1995 heeft hij nog zijn veertigjarige priesterfeest in Gemonde mogen vieren.

Helaas overleed hij in 1996 plotseling op 65-jarige leeftijd. Thieu Lax heeft voor de Gemonde parochie veel betekend. Want naast zijn pastorale taak had hij ook een belangrijke taak voor de scholen van Gemonde, eerst als voorzitter van het schoolbestuur, later als geestelijk adviseur. Op het seminarie Beekvliet heeft Thieu Lax muziekles gegeven en leidde hij diverse koren en orkesten. Ook in Gemonde bleef hij muzikaal zeer actief. In het dorp stond hij bijvoorbeeld bekend als dirigent en begenadigd zanger.

Dat Thieu een speciale band had met Gemonde blijkt o.a. uit het feit dat hij voor zijn 25-jarig priesterjubiläum door

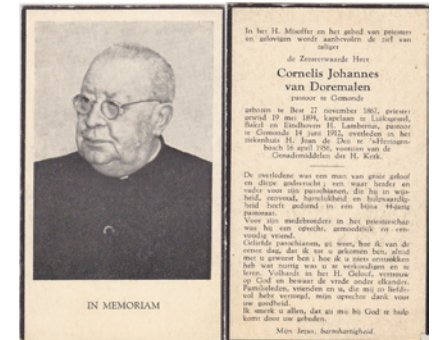

Thieu Lax (met sjerp) bij gildefeest Gemonde, jaren 80 (foto: BHIC)

zijn broer, een zilversmid uit 's-Hertogenbosch, een 'schildje' in de vorm van een herdersschep heeft laten maken voor het gilde met daarop het opschrift 'legt aan de wapenrusting Gods'. Dit schildje is te bewonderen tijdens het feestweek-end.

Goede wijn behoeft geen krans

Een van de voorgangers van Thieu Lax in de voormalige parochie Sint-Lambertus was oud-seminarist pastoor Cornelis Joannes van Doremalen (van 1912 tot 1956). Bij hem was een tijdlang de bekende Wouter Lutkie (1887-1968), over wie eerder in dit blad een publicatie verscheen, kapelaan geweest. Uit betrouwbare bron is vernomen dat de 'heren van Beekvliet' vanuit het seminarie graag bij Van Doremalen in Gemonde op avondvisite kwamen, omdat hij een voortreffelijke wijnkelder bezat en goede sigaren.

Feestelijke activiteiten

Op zaterdag 14 september wordt er, in de kerk, een tentoonstelling over de Sint-Lambertuskerk geopend. Op zaterdag 15 september is de kerk open i.v.m. Open Monumentendag. Enkele organisten geven dan 's middags een orgelconcert. Op zaterdag 21 september staat een bijzondere activiteit gepland, waarover bij het ter perse gaan van dit artikel

Pastoor Van Doremalen met sigaar (bron: BHIC)

nog niet veel gemeld kon worden. In de lokale kranten zoals De Brug en via de website van de R.K. Parochie Heilige Michaël (<https://www.michaelparochie.nl>) zal t.z.t. meer informatie te vinden zijn.

Zondag 22 september komt Mgr. Gerard de Korte naar Gemonde om voor te gaan in de Heilige Mis van 10.00 uur, waarna om 12.00 uur het Gilde St. Joris, Catharina, Antonius en Sebastiaan de vendelgroet brengen. De feestelijke

dag wordt verder opgeluisterd door het Gemonds Gemengd Koor en de Fanfare Sint-Lambertus. De Gimmese Smart treedt 's middags op. Aan de kinderen is ook gedacht. Dit alles zal plaatsvinden in de tuin achter de kerk. Er is voor iedereen een hapje en een drankje.

Boekje 'kapellekesroute'

Voor wandelaars en fietsers wordt een wandel- en fietstocht gemaakt naar mooie en interessante plekken die iets te maken hebben of hadden met de parochie van Gemonde. Een geïllustreerd boekje met deze 'kapellekesroute' langs de bestaande en verdwenen kapelletjes in het kerkdorp is tevens te koop. Rond 16.00 uur worden de festiviteiten weer afgesloten.

Heeft u vragen omtrent het 100-jarige bestaan van de Sint-Lambertuskerk en/of de feestelijke activiteiten, dan kunt u een mail sturen naar: mirjan@familieboot.nl

I In Memoriam Peer Verhoeven (*Haaren 27-10-1933 † Esch 26-12-2024)

Door Peter van Overbruggen

Op Tweede Kerstdag 2024 is Peer Verhoeven overleden, in de leeftijd van 90 jaar. Na zijn studies aan het kleinseminarie Beekvliet (1947-1952) en het grootseminarie Haaren is hij in 1958 tot priester gewijd. Als pastor in zijn eerste standplaats Reusel was hij zeer sociaal betrokken en bevorderde de oprichting van gemeenschapshuis 'De Kei', dat nog

altijd floreert. In de jaren 60 studeerde hij bijbelwetenschappen, onder inspiratie van vernieuwers als Edward Schillebeeckx. In Nijmegen (1963-1968) was hij in de Groenestraatkerk betrokken bij de vernieuwing van de liturgie, ook als dirigent van een jongerenkoor. Zijn latere echtgenote Berna leerde hij kennen via het koor van deze kerk. Hij vroeg als priester dispensatie voor het huwelijk, dat in 1973 werd gesloten.

Inspirator en vernieuwer

Peer schreef zelf spirituele teksten en liturgische liederen en werkte samen met musici als Louis van Dijk, Joop Stokkermans en Floris van der Putt, die ook oud-leerling van Beekvliet en daar zijn leermeester was. Later werkte Peer als stafmedewerker voor liturgie en kerkmuziek aan het Diocesaan Pastoraal Centrum van het bisdom Den Bosch. Hij publiceerde vijftien boeken met meditatieve teksten, gebeden en liederen. In de jaren zeventig en tachtig was hij docent catechese en catechetiek aan de Tilburgse Pedagogische Academie. Van 1990 tot 2021 was hij de inspirator en drijvende kracht achter Open Kerk Helvoirt, een vernieuwingsbeweging binnen de katholieke kerk.

Onvermoeibare tekstschrjver

Gedurende 27 jaar was hij hoofdredacteur van De Roerom, tijdschrift voor zingeving, religie en samenleving. Als mede-redacteur en bestuurslid van

De Roerom heb ik jarenlang van nabij getuige mogen zijn van de talentvolle gedrevenheid van Peer Verhoeven als aandrijver en schrijver van het blad. Op zichtbare wijze drukte hij met zijn sturing en met poëtische, spiritueel geïnspireerde teksten en andere bijdragen zijn persoonlijk stempel op de kenmerkende uitstraling van het blad. Bijzonder vond ik het dat Peer als een rasechte wielrenner altijd vol energie op de fiets vanuit Helvoirt naar de redactievergaderingen in Oss kwam. In 2016 ontving hij bij de viering van het dertigjarig bestaan van het tijdschrift De Roerom een koninklijke onderscheiding.

Peer is, in besloten kring, door zijn vrouw, kinderen en kleinkinderen en vrienden uitgeleide gedaan vanuit de Oude Kerk te Helvoirt, 'zijn' Open Kerk. In de afscheidsviering klonken zijn eigen teksten en liederen. Hij is te ruste gelegd op het kerkhof in zijn geboorteplaats Haaren op dinsdag 2 januari 2024.

Varend op stille wateren

I Personalia

OVERLEDEN

Op 26 december overleed Peer Verhoeven (1952) Zie het in memoriam op pagina 48.

Op 18 februari overleed Will Ottevanger op 79-jarige leeftijd in Ao Nang, Krabi, Thailand. Will was van 1996 tot 2005 docent natuurkunde op Beekvliet en woonde na zijn pensionering in Thailand.

GEPROMOVEERD

Op 30 januari promoveerde Stijn Denissen (2012) aan de Vrije Universiteit Brussel op een proefschrift met de titel 'Structural brain damage and cognition in MS: an AI Approach', een onderzoeks-samenwerking tussen het AIMS-lab van de Vrije Universiteit Brussel en Icometrix.

Roy Heesakkers (2010) promoveerde op 8 maart aan de Erasmus Universiteit Rotterdam op een proefschrift met de titel 'Richting sociale en ecologische corporate governance: een theoretische analyse van de positie van het bestuur in het Nederlandse ondernemingsrecht'.

Op 12 maart is Juliet Lefferts (2011) gepromoveerd aan de Universiteit Utrecht. Zij

verdedigde met succes het proefschrift met de titel 'Molecular and functional characterisation of rare CFTR variants'.

BENOEMINGEN, PRIJZEN en PRESTATIES

Het artikel 'Vrijheid, gelijkheid en non-binariteit', geschreven door Iris van Oosterhout (2016) voor het Nederlands Juristen Blad (NJB) – het grootste juridische tijdschrift van Nederland –, werd door de Vereniging voor Familie- en Jeugdrecht (FJR) in oktober 2023 beloond met de FJR-publicatieprijs.

Op 19 januari won Anouk Wouters (2002) tijdens de JON-dag van het Jonge Onderzoekers Netwerk de Marijke Sterman Prijs van de Nederlandse Vereniging voor Medisch Onderwijs (NVMO). Deze prijs, oorspronkelijk voor promovendi, maar inmiddels ook met bredere nominaties, wordt uitgereikt aan iemand die naast eigen onderzoek betrokken is bij de maatschappij in een bredere sociale context binnen het medisch onderwijs en onderzoek.

Op 8 maart aanvaardde Marc Verboord (1990) het ambt van

hoogleraar 'Media and society, with a focus on media use and institutions in the digital age' aan de Erasmus School of History, Culture and Communication van de Erasmus Universiteit Rotterdam door het uitspreken van zijn inaugurele rede met de titel 'Into the Looking-Glass World? Media Use and Its Social Ramifications'.

Op 28 april heeft Tristan Tulen (2009) zich bij het Olympisch kwalificatietoernooi in Differdange, Luxemburg geplaatst voor de Olympische Spelen in Parijs op het onderdeel degen van de scherm sport. Tristan won dit kwalificatietoernooi, waarin 31 Europese schermers streden voor het laatst beschikbare olympische ticket, door in de finale met 15-6 te winnen van de Portugees Miguel Frazão. 28 juli is de dag dat hij op de Olympische Spelen in actie zal komen. Leuk om te vermelden is dat Tristan de afgelopen jaren aan diverse lichtingen zesdeklassers op Beekvliet schermlessen heeft gegeven in het kader van het 'Sportoriëntatie'-programma in de lessen LO. Een extra reden voor ons om hem veel succes te wensen in Parijs!

Heeft u zelf iets te melden voor deze rubriek?

Laat het ons weten op reunisten@gymnasiumbeekvliet.nl.

Aan alle oud-Beekvlieters die afstuderen: laat het gerust weten aan de redactie van Tempora Nostra (reunisten@gymnasiumbeekvliet.nl) of aan het decanaat van Gymnasium Beekvliet (decaan@gymnasiumbeekvliet.nl). Oud-Beekvlieters die (gaan) promoveren worden zelfs van harte uitgenodigd een exemplaar van hun proefschrift naar Beekvliet te sturen – indien mogelijk bezoekt dan een vertegenwoordiger van de school de promotieplechtigheid. We blijven graag op de hoogte!

I Colofon

Tempora Nostra is het blad van de reünistenvereniging Beekvliet, Nunc Meminisse iuvat. Het verschijnt drie keer per jaar en wordt verspreid onder de leden van de vereniging, en op Beekvliet.

Redactieadres

Kopij, berichten, adreswijzigingen en informatie voor de rubriek Personalia sturen naar:

reunisten@gymnasiumbeekvliet.nl

De redactie beslist over plaatsing van bijdragen en ze behoudt zich het recht voor om stukken in te korten.

Het volgende nummer van Tempora Nostra verschijnt in september 2024. De kopij daarvoor dient **vóór 1 augustus 2024** binnen te zijn.

De redactie bestaat uit: Jan Lurinks (1952), Peter van Overbruggen (1967) (redactievoorzitter), Kees Quinten (1967), Cees ter Stege (1980) (eindredactie), Jolande van Erp - van Pinxten (1987), Mirjan Boot - de Werd (1988), Patrick van Aarle (1993), Bram van Hulten (2014), Britt van Oorschot (2017).

Vormgeving: Marc Heymans

Druk: Drukkerij Rooijmans, Nuenen

Oplage: 1000 ex.

Tempora Nostra digitaal

Voor leden van de reünistenvereniging is het mogelijk om de teksten van iedere uitgave digitaal toegestuurd te krijgen. Belangstellenden kunnen zich melden op het e-mailadres van de redactie. Bij de aanmelding graag naam en (e-mail)adres vermelden.

Het lidmaatschap van NMI kost 15 euro per jaar.

Informatie over Beekvliet en reünistenvereniging: www.gymnasiumbeekvliet.nl www.reunistenbeekvliet.nl

Ledenadministrateur van NMI: Patrick van Aarle, bereikbaar via reunisten@gymnasiumbeekvliet.nl

Bestuursleden NMI: Martijn van Hulten (1986), voorzitter, Patrick van Aarle (1993), penningmeester, Kees Quinten (1967), Thijs Braam (1973), Ellen van Kempen (1993) en Dennis Vorstenbosch (2011).

